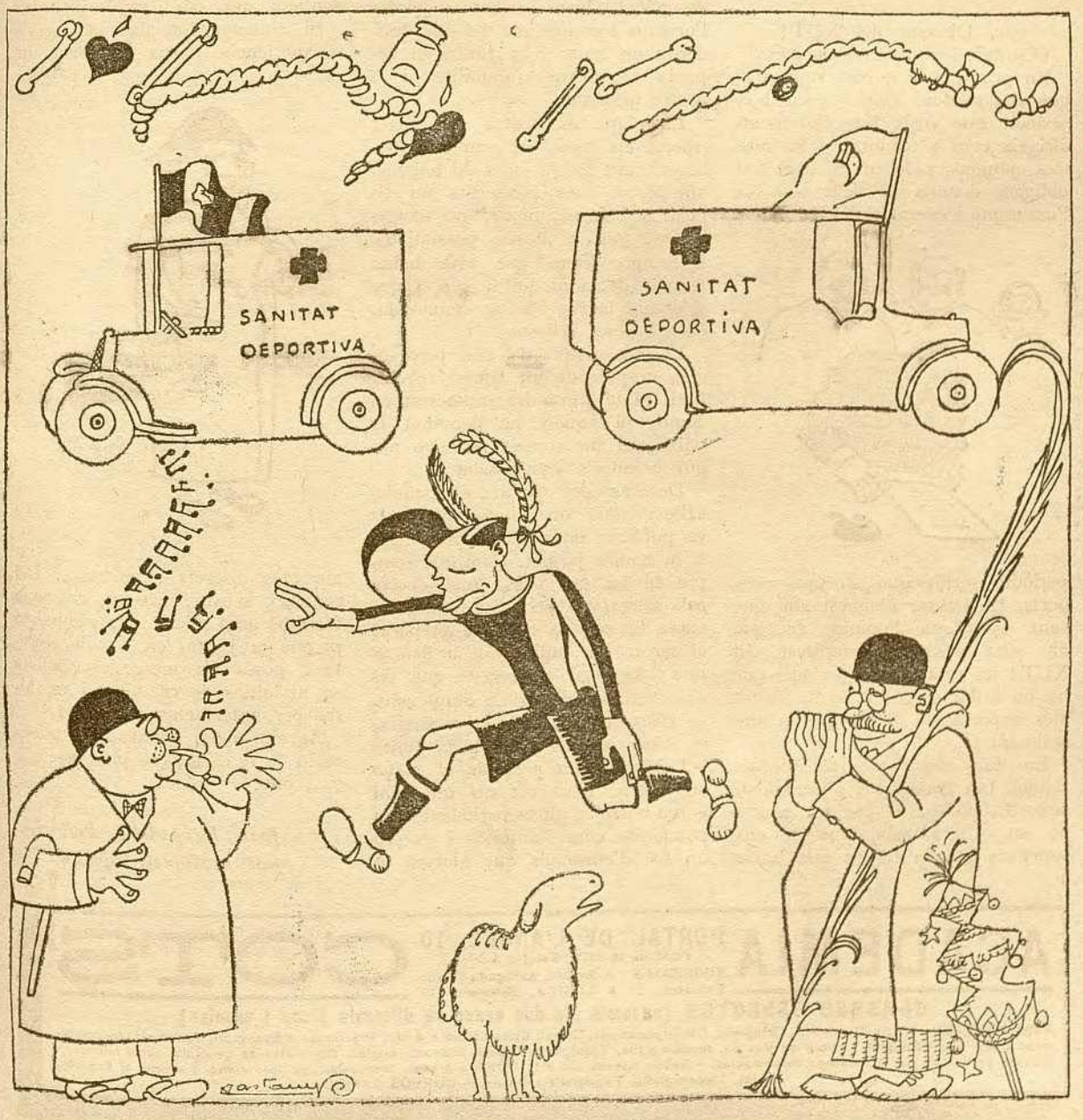
15 céntims

XUT!

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ : CONSELL DE CENT, 201

ANY VI — NUM. 265
BARCELONA, 29 DE NOVEMBRE DE 1927

APARTAT DE CORREUS 925
TELÈFON 3565 A

CANDID I BONAFE, S. EN C.

—Jo xiulo per contrarrestar els aplaudiments.
—Doncs jo aplaudeixo per contrarrestar els xiulets.
—A veure quin dels dos podrà més.

Una carta sensata

Amb una dosi de sentit comú no gaire freqüent, uns socis del «Barça» ens envien una carta que demostra que encara hi ha socis que a l'interior de l'«hongo» hi amaguen quelcom més que serradures. Com que la carta és un model d'imparcialitat i de discreció, aquesta setmana no sentim cap mena d'escrúpol de sacrificar l'article de fons per publicar en el seu lloc aquesta carta, que té més fons i més densitat que tots els articles que s'han publicat al voltant del cas Sami (?).

«Sr. Director del XUT!

Distingit i respectable senyor:

En primer lloc devem suplicar-li que ens perdoni l'haver escollit el periòdic que vostè tan dignament dirigeix com a tribuna de les nostres opinions, però ens hi hem vist obligats donada la delicadesa de l'assumpte i essent el XUT! l'únic

periòdic seriós que s'ocupa d'esports. En tractar d'aquest afer que tant apassiona l'opinió, ço que dic s'ha posat de manifest. El XUT! ha estat l'únic periòdic que no ha inflat el gos i no ha donat més importància al cas que la que realment té.

Em faig creus que tots plegats siguem tan ganàpies i promoguem aquestes disbauxes per un tres i no res. Un foraster que no ens conegués hauria cregut que havia arribat la fi del món, o bé que els *hongos*, d'ara endavant, es veurien subjectes a l'impost sobre el luxe.

Les «penyes» han retrunyit, els diaris ens han atabalat amb articles bastits sobre suposicions i comentaris i intervius, on l'interviuat era la pròpia fantasia del periodista. No han mancat socis que han escrit les cartes de consuetud, ni ha mancat, tampoc, un rotatiu humorístic que les hagi publicades. I nosaltres, que som uns infeliços desgraciats que en aquest futbol d'entre bastidors hi fem el paper de pilota, hem arribat a perdre l'oremus i creure que del que decidissin en Sami i la Junta en depenia la nostra tranquilitat i el nostre benestar.

La culpa és nostra per haver tractat els asos, no com a futbolistes, sinó com a ídols. Si haguéssim estat més ponderats en els nostres engrescaments, no exageraríem tant el nostre pessimisme i comprendríem que una baixa només afecta al qui la rep, i que si el qui la rep l'havia demanada, és ben seva, i llestos.

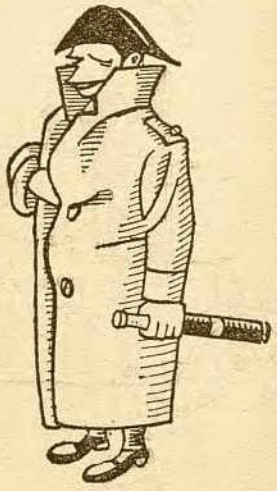
El més distret del cas, però, és que, després de tot aquest rebombori, ni la Junta ha amonestat en Sami, ni aquest ha demanat la baixa, ni ha succeït res que pugui prendre's seriosament.

Després del partit «Español»-«Barcelona», un rotatiu d'esports va publicar unes cartes per veure si hi hauria *jarana*. Com que sempre hi ha qui passa mals-de-cap pels altres, un periodista, amb un excés de zel, va cuitar a preparar el terreny, o millor dit, a llençar una amenaça, convençut que els socis, en veure que en Sami estava disposat a deixar la canongia, es llençarien als peus de la Junta i l'obligarien a passejar el *mago* en llitera. Pero vet ací que s'hi varen barrejar altres periodistes tan ponderats com l'anterior i es féu un foc d'encenalls que alarmà la gent, creient que es tractava d'un *siniestro* de debò.

I ja ho veuen! Res; Ni en Sami ha demanat la baixa, ni els directius senten cap prevenció contra ell, ni els socis li tenim cap rancúnia.

Doncs bé; què ha succeït? Per què ha estat tot aquest enrenou? Qui ho ha mogut tot això? Es possible que en Sami pugui deixar el club, i qui diu el club, diu el *momio*? Es possible que nosaltres, en qüestió de quatre dies, haguem canviat l'amor i la veneració que sentíem, per odi i mals instints?

Si almenys tot això ens servís d'experiència i ens tornéssim un

xic més discrets i seriosos... Del contrari, senyor, director, crec que faria bé amb iniciar una campanya perquè la Junta, en lloc de secretari, posés un metge especialista en malalties de criatures i un altre per enfermetats nervioses.

Agraint-li per endavant la publicació de la carta, ens plau restar... etc., etc.,

Joan Picapedrell, Pere Rufast i Miquel Rigau.»

ACADEMIA COTS
PORTAL DE L'ANGEL, 10
Fundada en 1879 : Telèfon A-5041
SUCURSALS : a Madrid, Avinguda Conde Peñalver, 7; a LLEIDA, Estereria, 10
CLASSES SELECTES (separats els dos sexes en diferents pisos i escales)
ASSIGNATURES : Lletra Comercial, Ortografia, Correspondència, Càlcul, Classificació i Arxiu, Pràctiques d'Escriptori, Teneduria, de conformitat a les lleis tributàries i Llibre de Vendes, Mecanografia, Taquigrafia, Dibuix, Francès, Anglès, etc.—Classes generals, quota mòdica.—Classes particulars per a persones respectables.—Noves classes per a la DONA a 5 ptes. mensuals, una hora diària, i alterna el Francès, Anglès, Mecanografia, Taquigrafia i Dibuix.—CURSOS RÀPIDS

COM ES FA SENSACIONALISME

Una «meta virginal» que no és tal

Quan vàrem llegir en alguns diaris que en Puig era l'únic porter que s'havia vist imbatut durant tot un campionat, vàrem restar pensatius uns quants dies.

Després, per sortir de dubtes, es va decidir consultar l'Arxiu del País del Sidral, que indiscutiblement seria un dels millors del món, si no fos que consta de tres volums solament: l'*Historial del «Barça»*, degut a la precocitat d'en «Correcuita», *Mis Memorias*, l'immortal obra d'en *Paulino*, i un grapat de diaris recopilats i relligats per en Dova.

Per tant, si *a la gentileza del que fué notable guardameta del «España» debemos los datos que dejamos consignados*, segons deia un diari del vespre, sols ens resta afegir que els plomífers han estat sorpresos en la seva bona fe, car no és cert que a la temporada 1914-15 l'«Espanya» aconseguí 63 gols, contra cap en contra, resultant, per tant, fula la nova donada a la publicitat, que en Puig ha estat l'únic porter que ha mantingut «virginal» la seva porteria tot un campionat.

I passem a les proves:

El 25 d'octubre de 1914 va jugar-se el primer encontre de campionat de la temporada, entre l'Universitari» i l'«Espanya», al camp del primer, sortint triomfant l'equip propietari del terreny, amb el següent equip: Ros, Batlle, Puntas, Alemany, Aguirreche, Malo, Borés, Armet, Armet, Torrens i Folguera, aconseguint els gols els dos extrems.

L'«Espanya» va arrenglerar en Puig, Rivera, Mariné, Prats, Casellas, Salvo, Villena, Miquel, Passani i Suelves. Gol marcat per Passani.

Arbitre: Santpere.

En *Pepito* Torrens, del *Mundo*, que va ésser un dels herois, no ens deixarà dir una cosa per altra.

Per acabar de fer el pes i demostrar que hi ha periodista que sols coneix el futbol des que es va inaugurar el camp de Les Corts, els plomífers mal informats donen com a companys d'equip d'en Puig en aquella temporada, en Mallorquí, en Bau i en Reguera, inscrits pel «Barça» i denunciats com a professionals per lletra de l'«Espanya» adreçada a la Federació (que per cert presidia en Cabot), el 21 d'octubre de l'any 1914, denúncia que fou desestimada, i, per tant, els esmentats «companys» d'en Puig varen jugar de campionat amb el club blau-grana.

I per refermar més les nostres afirmacions, fem constar que el mateix dia en què en Puig es veia batut per dues vegades, el «Barça», al camp del carrer de la Indústria, batia l'«Avenç» per 3 a 1, aconseguits, dos per en Bau i l'altre per l'Alcàntara, amb el següent equip: Bru, Reguera, Amechazurra, Morales, Torralba, Ponsà, Morales, Vinyals, Bau, Alcàntara i Peris, arbitrant en Palomera. El gol de l'«Avenç» el va assolir en Torroella.

A més, el dia 10 de gener de 1915, en un encontre corresponent

---

EL MON DONA VOLTES

ABANS

—Se'n va a Nova York!!! Ai!
—Déu meu, jo no ho resistiré!!
—Pobres de nosaltres!!!
—Què farem sense ell!!!

AVUI

—Diu que ha demanat la baixa!
—Es molt de la broma!
—N'hi ha un tip d'aquest xicot!
—No em faci riure!

Un cop afeitat la màxima sensació de benestar la produeix el MASATTJIE

Varon Dandy

PERFUMERIA
PARERA
BADALONA

El llegítim VARON DANDY sols es ven embotellat. A granel és sempre falsificat.

al mateix campionat, l'«Espanya» va veure foradada la seva *meta* per tercera vegada, per mitjà d'en Gausachs, de l'«Avenç», però jugant en lloc d'en Puig en Salvo (?), que el substituïa, sota l'arbitratge d'en Nogareda.

Queda, doncs, força ben demostrat que allò de la «meta virginal» d'en Puig és una bòfia amb totes les de la llei!

* * *

No volem pecar de savis, ni molt menys, però sí demostrar que l'arxiu del País del Sidral és una cosa seriosa i que en aquells temps, que pels plomífers són poc menys que prehistòrics, el Conclave en pes ja contribuïa a l'apallissament d'àrbitres. L'únic dels nostres que per la seva edat no pot explicar aquestes coses, és en Tifeta, pel qual motiu cursarem una sollicitud d'ingrés al Sindicat de Periodistes, on trobarà companys del seu temps...

Quedem en què cap porter ha aconseguit en el transcurs d'un campionat de Catalunya mantenir imbatuda la seva porteria; per tant, ens hem cregut en el deure de fer-ho constar així, barrant el pas als que, per voler fer el setciències, han faltat a la veritat.

Que consti que si en *Ricardo* no ha pogut mantenir el marc imperforat, tampoc ho aconseguiren els seus antecessors...

La «meta virginal» és, doncs, una glòria encara inèdita!

IRÒNIC

DIMARTS VINENT, DIA 6 DE DESEMBRE, SORTIRA EL «NUMERO CALENDARI DEL

XUT!

AMB UN EXIT QUE INTERROMPRA LA CIRCULACIC

A les nou del matí, el públic assaltarà els quioscos per por de no quedar-se sense «Calendari», car els rumors que circulen amb més insistència són que no n'hi haurà per qui en voldrà.

Per evitar els abusos de la revenda, advertim a tots els llegidors que no puguin adquirir-lo, que ens ho comuniquin i els en imprimirem exemplars solts.

EL «NUMERO CALENDARI» CONSTARA DE 68 PAGINES

52 pàgines delicadament relligades, més un suplement de 16 pàgines, gratuit, amb els esdeveniments de la setmana.

Neurastènics!! Hipocondríacs!! Ensopits!! Socis aclaparats!! Moribunds!!:

EL «NUMERO CALENDARI DEL «XUT!» PER A 1928»

us esbargirà les cabòries i us donarà una injecció d'optimisme, tan necessària per a poder resistir les emocions del present campionat.

XUT!, XUT! i sempre XUT!

L'únic que es ven i es compra!

MELGAR
Ex-tallador de la casa FUREST
ROSSEbbÓ, 723, entresol (junt a Rambla Catalunya)
Presenta un escollit assortit en gèneres d'hivern per a cavaller
GUST I QUALITAT IMMILLORABLE
PREUS MODERATS

Una carta a en Sami

«Volgut capità de l'equip i estimat germà en Nostre Senyor Jesucrist: Estem indignats, allò que se'n diu estar indignats de debò. No hi ha dret amb la campanya que una colla de desconeguts, valent-se de l'incògnit de l'anònim, s'han emprès contra el teu joc i la teva persona. El partit amb l'«Español» el vàrem perdre per la senzilla raó que ells marcaren dos gols i nosaltres només un, i aquí no hi ha altra qüestió que aquesta. Per tant, nosaltres creiem que els que s'han emprès aquesta campanya en contra teu, no tenen cap mica de raó.

Ens va estranyar molt, també, que un senyor que sembla que sap de què va, es fiqués de peus a la galleda, deixant-se fer un interviu per *La Noche*. I ara! Quines coses de dir, aquell senyor! Mira, Pep, val més que no t'hi capfiquis. Varen dir que el dia 12 tu havies demanat la baixa i que la Junta te la negaria. Després, aquell senyor que et mencionem, exposava les seves raons de què al nostre estimat club (pel qual tants sacrificis hem fet i fem, que mai no podrà pagar-nos ni una centèsima part de tot el que per ell fem) li convenia moralment i material donar-te la baixa i engegar-te en nom de Déu cap allà on volguessis.

No, Pep; això sí que no. De cap de les maneres. Nosaltres no podem permetre per res del món que a tu et donin els despatxos. I no ho podem permetre, ni des del punt de mira moral ni des del punt de mira material.

Moralment, perquè, com que tu manes i no creus, nosaltres, essent amics teus, també podem fer el que ens dóna la gana. I materialment, perquè, si tu eres fora, com que la base dels sous crescuts ets tu, nosaltres les passaríem magres, perquè al cap del mes ens en donarien menys que no pas ara. I qualsevol s'hi avé a deixar-se perdre una vinya com aquesta.

Després, encara has de comptar amb una altra cosa. Dels que ens diem del primer equip, comptant-hi a tu i tot, en perillem quatre. Perquè en Llorens, en Ramon, en Garcia i en Parera apreten, i qualsevol bada. Un altre n'hi ha que, si no perilla, és perquè el noi Muntané encara no està bo del tot, però el dia que ell estigui del tot restablert, del «primer equip» en quedarem mitja dotzena en peu.

Si tu jugaves de mig-ala, també se n'hauria de perjudicar algun, i així, jugant d'interior, ningú no es perjudicarà.

En cas que t'entestessis a fer de davanter-centre i et posessin en Ramon d'interior, en Sastre ja és de bon aconsolar. Li dius que balla molt bé el xarleston i que s'assembla molt al malaguanyat Rudolf Valentino i ja el tindràs content i satisfet.

Es clar que si tu jugaves de mig-ala tothom quedaria content i els socis es farien un tip de picar de mans, però val més que no afluixis i que passi la teva.

S'ha de tenir energia i fermesa. Ja ho saps. Sobretot no afluixis, Pep. Pensa que ens hi van les garrofes a tota una colla.

Adéu, posa't tranquil i porta'ns a passeig amb un «Paige» vuit cilindres, com aquells dos que has venut als senyors Llaudet i Sala. Incondicionalment a les teves ordres:

Francisco Plattko, Emili Walter, Enric Mas, Andreu Bosch, Josep Castillo, Domènech Carulla, Vicens Piera, Josep Sastre, Angel Arocha i Emili Sagi.»

Per la transcripció,
DIFUNT

VIVERT Vi natural escumós
Aperitiu i digestiu

El «Gràcia» i l'«Español»

L'altre dia vàrem sentir una conversa prop de la Plaça del Teatre que ens temptà d'escoltar.

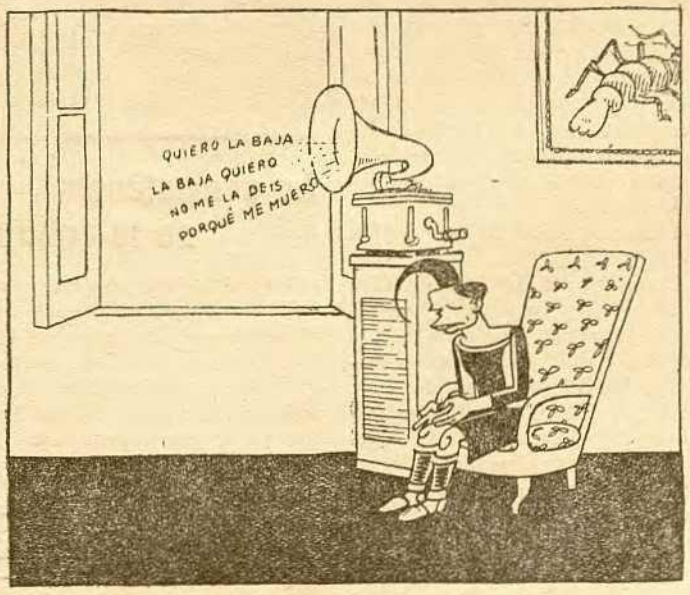
Deia un:

—A mi m'han dit que el «Gràcia» emetrà unes accions i que l'«Español» n'adquirirà dues terceres parts, quedant, per tant, amo del club.

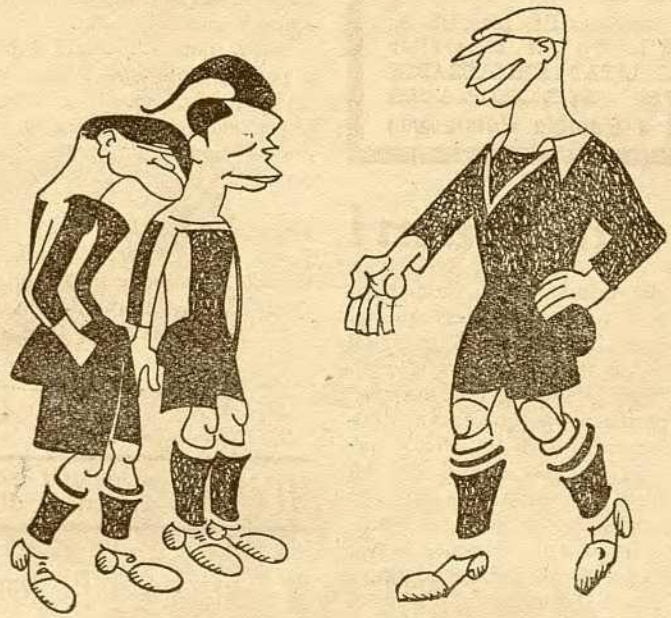
—Psè!—feia l'altre, posant cara de dubte.

—Que no ho creu, vostè?

—Em costa de creure, i li diré el per què. Vostè, si té memòria, deu recordar que el «Gràcia», quan

Una nova placa que no fa cap efecte.

ES PITJOR

En Sastre. — Jo sóc neurastènic.
En Sami. — I jo histèric.
En Zamora. — Pitjor jo, que sóc fotogènic.

va establir-se, ho féu amb la protecció del «Barça».

—Just! Recordo que en deien la «sucursal del «Barça» a Gràcia».

—*Uva*! També deu recordar que el «Barça» els va comprar el Sastre, i els va perdonar unes tribunes, oi?

—Ja ho crec! Veu? Ara vostè em fa adonar d'una colla de coses que jo, pobre de mi, no veia.

—Tampoc no deu ignorar vostè que en Roig el «Gràcia» el té en dipòsit i que de fet, si no és del «Barcelona», poc se n'hi falta. Es més: persones ben assabentades asseguren que si cobra és gràcies al «Barcelona».

—Home... vostè m'està obrint els ulls!

—Doncs bé; després de tot això que li he dit, vostè creu que el «Barça» permetrà que el «Gràcia» es fusioni amb l'«Español», deixant perdre l'oportunitat de tenir un delegat incondicional, una fàbrica de jugadors a la seva disposició, uns quants directius agraïts?

—Caram, caram, caram!

Ambdós interlocutors restaren perplexes i pensatius. La conversa s'estroncà. Nosaltres prenguérem notes i ens traslladàrem a la Redacció, convençuts que, publicant-la, els llegidors no hi perdrien res.

Abans de donar una cosa com a feta, cal analitzar el pro i el contra, per veure si és possible.

TAUJÀ EL SABIO

La competència no té entranyes

Un sidralista és una persona molt noble. Això davant de tot. Nosaltres no fem mai res de mal ni ens agrada escriure contra ningú ratlles d'aquelles que fins fan sufocar els motllos de les linotips.

Però hi ha vegades que no es pot menys, i que hom es veu obligat a fer o desfer contra el seu procedir acostumat. Avui ens trobem en un cas d'aquests.

Es imminent l'aparició del *Llibre d'Or del Futbol Català* i també és imminent (encara més) la publicació del *Llibre de Calderilla del Futbol Català*. Amb el primer, nosaltres no hi tenim res que veure. Amb el segon, sí. Es nostre, perquè el farem sortir el dia 6 del mes vinent, essent part integrant del nostre Calendari.

Doncs, com que d'això nosaltres en deduïm que ens volen fer la competència, en aquest cas no podem per menys d'avisar als nostres lectors d'una informació verídica i equivocada de l'esmentat *Llibre d'Or*.

No hem vist nosaltres el formidable llibre, que hom conta serà una cosa mai no vista, però sí que hem vist un fascicles petitets, amb lletres i caricatures de color de xocolata, i amb explicacions documentades de la vida i miracles dels jugadors.

Entre aquestes hi ha la d'en Zamora, que no ens sabem estar de reproduir sencera. Diu així:

«Ricard Zamora Martínez, vegé la primera llum a Barcelona, el 21 de gener de 1901. Ha complert, per tant, 26 anys.

Començà a jugar, malgrat l'oposició de la seva família, en el desaparegut «Canigó». Abans, però, havia practicat el seu esport preferit en innombrables equips de carrer, molts fundats per ell mateix.

Dues temporades passà en el «Canigó», ingressant, després, en el «F. C. Barcelona», on jugà en l'infantil, de davanter.

El seu actual lloc de porter no l'ocupà fins després de jugar en l'equip blau-vermell.

Fou llavors, quan en uns partits que l'«Español» havia de celebrar a Madrid, i trobant-se accidentalment sense porter, l'equip blanc-blau, aprofitant el lamentable abandó en què es tenien en el «Barcelona» els equips inferiors, se l'emportà a la Cort, on féu dues magnífiques exhibicions, digne preludi

CERVECERIA-RESTAURANT "LA PATRIA"
'hi celebren els millors banquets: Esmeradíssim servei a la carta
Preus reduïdíssims ——•—— alonets independents
PLAÇA SEPÚLVEDA (xanfrà Muntaner)

del qui després havia d'arribar a ésser Ricard Zamora. Tenia tretze anys...

En tornar de l'excursió, Zamora no formà ja més en el «Barcelona», i ingressà a l'«Universitari», el club bressol de tots els nostres grans jugadors. En aquest hi estigué tota una temporada, passada la qual, firmà per l'«Español», on encara hi és.»

No diu més la biografia que esmentem. Però ens sembla que amb el darrer paràgraf ja n'hi ha per anar fent.

Perquè si a en Zamora, el jugador cim del futbol català, es descuiden de posar-li les temporades que jugà al «Barça», que indiscutiblement són les que més fama li han donat, esgarrifa pensar el que pot succeir tractant-se d'explicar la vida i miracles dels jugadors del «Badalona», el «Breda» o l'«Avant Fortpienc». Es clar que aquesta anormalitat ha passat en un fascicle de propaganda.

Però és que el *Llibre de Calderilla* no ha fet cap mica d'errada ni en els fascicles. Potser en sigui causa el que no n'hagi fet ni repartit. Però, a part d'això, que consti que de llibres com el nostre, tan genuïnament futbolístics no se n'ha vist mai cap.

L'ESPORT DE LA PACIENCIA

—I què?... Pesca molt?

—Oh! Només fa dos mesos que m'hi dedico!

Nosaltres ens podem descuidar de parlar del «Barça» o de l'«Español», per omissió involuntària, però mai no cometrem l'horrible errada d'oblidar-nos de fer la biografia, el retrat, la radiografia i el que deia el record de la primera comunió de l'últim dels acomodadors que intervinguin en la confecció del *Llibre de Calderilla*.

XUMBA

Panyeria PEREZ

ALTES NOVETATS PER A SENYORA I CAVALLER :: UNIFORMES PER A L'EXÉRCIT

ESPECIALITAT PER QUOTES

Hospital, 15 i 17 : BARCELONA.—Sucursal : Fuencarral, 89 : MADRID

L'ARAMIS DEL PINO ES UN ENIGMA :: ::

L'Aramis del Pino és un enigma. El públic que va presenciar el seu debut va sortir de l'«Olympia» desorientat, sense haver pogut descobrir quina era la veritable classe del *mosquetero* del *ring*. Uns trobaven que era una cafetera, altres un camàlic, i la majoria eren del parer que, si s'havia de guanyar la vida boxant, moriria pobre.

A nosaltres, l'únic que ens engresca, és que aquest home hagi vingut a Europa a estudiar cultura física. Si nosaltres fóssim els seus consellers, l'hi treuríem del cap i li faríem estudiar *El arte de picar piedra* o *Los misterios del mozo de cuerda*. De cultura física i de boxa ja li'n va donar una lliçó en Cola. Amb uns quants combats més que efectués, no li caldria anar a París a estudiar. Pel que hi hauria d'anar, és per comprar-se unes dents postisses.

Perboromentol Gran dentífric i desinfectant. — Higiene i blancor de les dents

ELS JUTGES, COM DE COSTUM... :: ::

No podia fallar. Els jutges no poden deixar passar una vetllada sense excitar les ires del públic, i el dimecres no varen fallar. No varen fallar perquè tenien l'obligació de no fallar. No podien fallar... amb justícia, almenys un dels combats. Com a plat fort escolliren el *match* Ciclone-Bartos, segurs que donarien el cop, i es varen apuntar una *bronca* al seu favor que no dubtem els devia satisfer. Es més: fins creiem que devia comblar les seves aspiracions. De «pepes» per amunt i de frases gruixudes de tots els calibres... demanin!

Va ésser una llàstima, que, després de tantes actuacions desgraciades (un combat perdut per grip, altre per lesió i altre per manca de llum), el dimecres en Bartos no pogués emportar-se'n una victòria que lleialment havia aconseguit.

Del ferrer de tall, únicament podem dir-ne que està fet una calamitat, i que el millor que pot fer és dedicar-se al noble *arte de la pesca*, per més repugnància que senti per l'aigua.

LA DARRERA CARTA DE L'UZCUDUM ::

L'Uzcudum, uns dies abans de celebrar el combat amb en Risko,

va escriure una carta al seu amic Oyarzabal (això d'amic és un dir, car l'home que dóna a la publicitat una carta com la que segueix, és un amic de pronòstic reservat).

Un paràgraf, diu així:

«Vuelvo a repetir que no hagas caso de los *canards* que contra nosotros hacen correr los periódicos europeos, pues están basados en falsas noticias; ni tampoco, la mayoría de las veces, a los corresponsales de los diarios españoles, pues unos y otros quieren *plata*, y comprenderás que en este punto no es posible dar gusto a tanto pedigüeño.»

Això és botarut pels quatre costats, però el paràgraf que segueix és definitiu i supera, si és possible, l'anterior:

«Puedes estar seguro que seguiré triunfando, porque yo soy, según «éstos», el más espectacular i querido; pero también soy el mejor (esto entre nosotros).»

Bravo!

Està demostrat que *entre nosotros* és el millor; però i *entre los otros*?

N'Enney i en Risko han respost prou eloqüentment.

Entre *los otros* és una cafetera basca.

EN TEX RICKART, XIULAT :: :: :: ::

En la pellícula que es projectava aquests dies a l'«Olympia», en aparèixer en Tex Rickart a la pantalla, el públic el xiulava sorollosament i l'esbroncava de valent.

Què rediables devia sentir el públic en aquells moments i per quina mena de motiu devia xiular.

No era pas una manifestació de *la cruzada de la vergüenza europea*?

Després del paper poc airós que ha fet l'Uzcudun, creiem que el dia que la pellícula es projecti novament, en Tex Rickart serà premiat amb una sorollosa ovació de desagravi.

EL FRARE DEL BARÒMETRE

EL COMBAT UZCUDUM-BERTAZZOLO, A BARCEUONA?...

Amb motiu d'haver-se nomenat en Bertazzolo campió d'Europa i *challenger* després d'en *Paulino*, i d'haver-se fet el *match* amb en Cook, són cosa de dos mil els que es senten empresaris i han fet proposicions a en *Paulino* i a en Bertazzolo.

No cal dir que els del trust, en Laurgaga i en Ninyerola, pel seu cantó tots han escrit a en Deschamps. Sabem el que aquest ha contestat a tots. Al trust, que mentre no es faci aquell combat que li tenen pendent de compromís per fer sortir en Molina, que no hi ha res a fer. A en Laurnaga, que ja li escriurà, i a en Ninyerola que ja es veuran les cares.

L'únic que ha estranyat la contestació és en Ninyerola, que no sap si és amb to amenaçador, com a conseqüència de les travetes que li va intentar amb en *Paulino*, o bé perquè en Deschamps no comprèn per què *don Santiago* se li dirigeix d'amagatotis del trust.

Hem de referir-nos també a les dues centes mil proposicions que en *Paulino* ha rebut. Tampoc no cal dir que no hi mancaven les del trust, la d'en Laurnaga i la d'en Ninyerola, junt amb aquella que publicava *La voz de su amo*, que, a pesar de sortir en aquell setmanari, era veritat.

També sabem el que en *Paulino* ha contestat a tots. Al trust, que sí, que *bueno*, que ja en parlarem. A en Laurnaga, que concreti a qui fa les proposicions (perquè per assegurar-se va enviar una carta a l'Arthus, una a en *Paulino*, una a l'Al. Mayer, una a en Berthys, una a en Just Oyarzabal i una a la dida). A en Ninyerola, que d'ell no en vol saber res ni per televisión. I, finalment, a *don Santiago* de La Riba, que és qui va fer-li aquella dels tres combats que deia *La voz*, que ell era el que anava més ben encaminat i que probablement arribarien a un acord.

Com es pot veure, en general, tant les contestacions d'en Deschamps per en Bertazzolo, com les d'en *Paulino*, tenien to d'importància i fer-se valer. Fins a cert punt això és natural.

Però ara que en Bertazzolo ha fet un mal paper davant d'en Cook i que en *Paulino* ha perdut amb en Risko, tenim notícies més certes que si les hagués donades el reus, que les contestacions de l'un i de l'altre fan més *bulto* que les proposicions que se li varen enviar.

I que molts dels que n'havien fet, han afluixat veles.

QUOTES!!

Si porteu l'uniforme d'aquesta casa, ultra la qualitat inmillorable del seus panyos, a conseguireu que us estimin mes las vostres xicotes per la elegància del Equip.

CAN CALLIZO

Ronda de l'Universitat, 29 pral.
Telèfon 1605-A : BARCELONA

Una juguesca original

(HISTORIC)

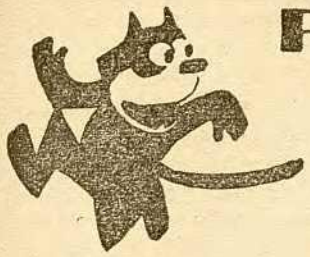
S'apropava el diumenge de l'ansiat partit de la màxima emoció. A tot arreu no es sentia parlar més que del resultat de l'encontre entre l'«Español» i el «Barça». Entre els «istes» dels dos bàndols rivals els pronòstics i les apostes anaven per les butxaques. Al voltant d'un vetllador del café del «Centre d'Esports», de Manresa, dos coneguts ex-jugadors del club campió de la comarca de Bages, «barcelonista» fins el moll dels ossos l'un, i *enragé* «españolista» l'altre, després d'una discussió que semblava que acabaria com el rosari de l'Aurora, a proposta d'un grup de barrilaires que presenciaven la polèmica, els dos dissidents es comprometeren a que, el que perdés, després del resultat del partit, faria, sense reposar, una caminada de deu quilòmetres per carretera.

El bo de la juguesca està en què el pobre «barcelonista», amb una decepció com una casa de pagès, la mateixa nit del partit, no tingué més remei que carregar-se el seu antagonista a l'esquena i, a coll-i-be, carretejar-lo en *ida y vuelta* fins el veí poblet de Sant Joan.

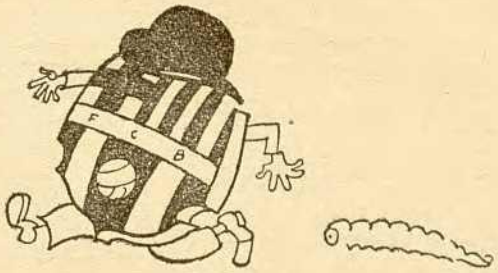
L'espectacle fou dels que formen època.

El *periquito* s'havia compromès anar-hi de quatre grapes.

MISS TINGUETT

FUTBOL

Com aquell que treu la rifa el «Barcelona» guanya a l'«Europa» per tres gols a dos. Després d'aconseguir el gol de la victoria en Sami es va desmaiar aconseguint un éxit dramàtic

PALMAS Y PITOS

Quan l'«hombre-llagosta» va sortir al camp es produí una remor com si cent volcans a l'hora fessins erupció. Uns quants socis del morro fort es posaren a xiular frenèticament per ofegar els que aplaudien. I una majoria de socis convençuts es posa a plaudir «claquísticament» per ofegar els que xiulaven. Això produí un terrabastall de pronòstic i proporcionà als socis l'ocasió d'expansionar-se. No cal dir que l'aprofitaren. Fins a ben entrada la primera part no deixaren d'aplaudir i xiular quantes vegades en Sami es feia amb la pilota. Com és de suposar, dominaren els aplaudiments, el que prova que els que aplaudien eren més i a partir d'aquell moment tot restà calmat i tranquil. Quelcom més greu afectava íntimament els socis.

ELS DEU MINUTS DE L'«EUROPA» :

Ningú no ignora que l'«Europa» és un equip que té deu minuts arrebatadors. Són els deu minuts que en Fontanet s'està a la tribuna i el president no es mossega la barba. Durant aquests deu miuts l'equip de l'«Europa» sembla tocat de la gràcia divina i té *cohesión*, collocació, rapidesa, oportunitat i xut. Són deu minuts que l'equip contrincant espera amb l'ai al cor i no està tranquil fins que han passat. Els socis rivals durant aquests deu minuts es tapen els ulls i les orelles i quan han passat, el primer que miren és l'escore per veure s'hi ha hagut trencadissa o bé se n'han escapat baratet.

Quins deu minuts va tenir l'«Europa» el diumenge a Les Corts! Fantàstics! Quan el soci blau-grana va obrir els ulls i va veure que a l'escore hi havia un dos, va clavar mossegada a l'hongo i va prometre no tornar mai més al futbol.

JOVENTUT, JOVENTUT, COM PIFIES! :: :: :.

Una de freda i una de calenta és el que convé per anar trempant l'esperit del soci i donar-li la serenitat i l'experiència per no engrescar-se ni aclaparar-se amb massa facilitat. En Ramon i en Garcia són dos interiors que imprimeixen a la davantera del «Barcelona» una movilitat i una vivor que dóna goix de veure i engresca.

Però en aquest món no n'hi ha prou amb saltar, ballar i fer tamborelles per marcar gols, cal també posseir la dosi d'experiència i de suficiència i aquella inspiració que únicament posseeixen els «asos».

En Garcia, amb tot i jugar un excellent partit, va fallar dos gols que eren al sarró. En Ramon, jugant tots noranta minuts a tot gas i amb molt encert, va perdre mantes oportunitats i quan la precisió era necesària va arronçar-se.

Vol dir això que en Garcia i en Ramon no són uns excellents interiors? De cap manera! Això només vol dir que encara no és hora de passar-los a la categoria d'ídols i de proclamar-los els millors interiors del món.

En cas que les nostres apreciacions no plaguin a en Ramon i a en Garcia, la setmana entrant els oferirem un banquet de desagravi.

ELS MITJOS DE L'«EUROPA» : :

La força de l'«Europa» radicà en la línia mitja. Durant la primera part al treball de la tripleta Gamis-Pelaó-Mauricio fou quelcom sobrehumà. Però com que rendiren un esforç excessiu a la segona part flaquejaren quelcom i tot l'equip se'n resentí.

Feren el contrari dels mitjos del «Barcelona», especialment en Castillo, que a la segona part es creixeren i mantigueren llargues estones el domini blau-grana.

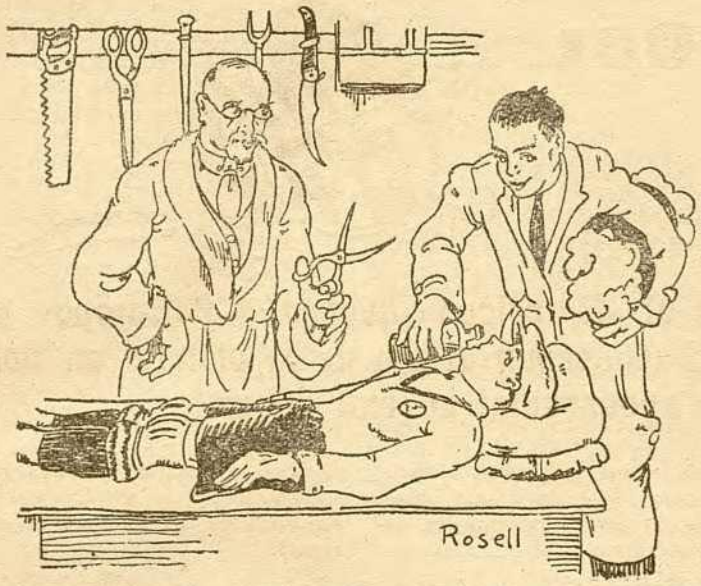
QUATRE GOLS FASTIGOSOS I UN D'ENLLUERNADOR : : :

En cap altre partit havíem vist una quantitat de gols tan pocasoltes. Dels cinc, únicament l'últim, aconseguit per l'«hombre-llagosta» en una mena de mitja volta al descampat d'aquelles que quan el porter se n'adona la pilota ja és a la gàbia, mereix el qualificatiu de gol. Els altres foren bírries futbolístiques pròpies dels dies de garbuix.

El primer gol ens va semblar que el marcava en Bestit amb el cap aprofitant una fallada d'en Mas.—Diem «ens va semblar» perquè a la porta d'en Llorens donaven números i no es sabia qui n'entrava i qui en sortia.

EL KRIC Accessoris per a Automòbils
Aquesta casa és la que ven MÉS BARAT d'Espanya, per procedir de liquidacions
Aragó, 201 cantonada Aribau) : Barcelona

AUTO ENGRASE STATIÓN
Primera a Espanya
S'engrasen els autos a presència del client
ROSSELLÓ. 212
entre Rambla Catalunya i Balmes

L'operador. — La veritat, això que un doctor com jo hagi d'obrir al porter, em fastigueja!

El segon gol va ésser una altra cosa complicada i tèrbola, que a hores d'ara ni en Llorens sap qui li va encaixonar. Aquest gol, o millor, la pilota causant d'aquest gol, en Llorens la va deturar dintre de la porteria entre el pal i la xarxa. Ho assegurem perquè ho vàrem veure amb claredat. Com és de suposar hi hagué disturbis, discusions, protestes, i els que cridaren més foren els que no havien vist res.

El tercer gol sembla que el va marcar en Garcia (no ho assegurem) mentre en Florensa es trobava a terra i en Sami li feia pessigolles.

El quart el va fer en Serra de l'«Europa». El futur aspirant a la medalla de mèrit, en veure's apretat per l'«hombre-llagosta» que se li menjava el terreny, va veure's obligat a passar la pilota a en Florensa, però *con tan mala fortuna,* que li encolomà rasa i collocada sense que el combregar hi fos a temps.

El cinquè ja hem dit que fou obra del «mago desagraviado», producte d'una jugada d'aquelles tan personals com intransferibles, la qual factura coneixen tan bé els aficionats.

QUE ELS APUGIN EL SOU : : : : : :

Per primera vegada anem a sollicitar a les Juntes que apugin el sou als jugadors.

Amb la misèria que ara els donen no en deuen tenir ni per àrnica. Nosaltres ni pel doble ens avindríem a rebre aquell seguit de trompades, garrotades, mossegades, punyalades, burxades i entrabancades, disfressades amb el nom d'entrades.

Segurament ens mostrem tan benemèrits i protectors dels «asos» desvalguts perquè encara ens atabala el record d'aquells últims quinze minuts, de lluita aferrissada, de batalla campal i naval i aèria, sense contemplacions ni sentiments humanitaris. I no parlem per un bàndol determinat perquè el diumenge tant respartien els uns com els altres i tothom es sentia cirurgià.

Ja que el joc dur no és brut i l'amic Sunyol no el discuteix, el menys que poden fer les Juntes és pagar bé els seus jugadors. Tal com fan amb els minaires que treballen a les mines d'hongos de Macferlandts, que com que només poden resistir-ho un any els paguen a cinquanta dòlars diaris perquè en tinguin per pagar-se l'estada a l'hospital pel restant de la seva vida.

Siguem humanitaris i emprenguem una campanya a favor de l'augment de sou i les pensions a les vídues dels jugadors.

ELS MILLORS

Del «Barcelona» destacaren d'una manera indiscutible en Sami i en Piera, cosa que de tan històrica ja no sorprén a ningú.

En Castillo féu una segona part excellent, sense que això vulgui dir que la primera la fes molt dolenta, i en Walter va aclarir fort i decidit. En Llorens, brau i decidit.

De l'«Europa», la tasca dels mitjos, especialment en Pelaó, fou meritíssima, i en Florensa brillà com a porter de casa bona.

El públic s'expansionà a pler i en Villena no va perdre l'«oremus» arbitrant amb imparcialitat i bona vista.

DOVA

Amb tot i que "este año va de veras", l'«Español» s'escapa per miracle del «Badalona».

COMENCEM PER LES DECLARACIONS : : : :

Si los partidos se decidieran por calidad de juego y por dominio, hoy la victoria del «Badalona» sería una cosa absoluta.

Heus aquí les paraules del senyor Garcia de l'«Español» comentant el partit. I quan ho deia el senyor Garcia... I tenia raó. Aquest any l'«Español» no pot perdre el campionat. I no el pot perdre perquè quan s'ha escapat viu dels badalonins, després de salvar-se per xamba del «Sans» i d'algun altre, no pot ésser que perdi cap partit.

Però gols són trumfos i el demés romansos. I qui diumenges passa, campionats empeny.

LA VICTORIA DE L'«ESPAÑOL» : :

En Buj va xutar, i en Ros va parar la pilota però li va rebotre dels dits. L'Oramas, que venia

Academia DURAN
CARRER ARAGÓ, 343 prals. (Prop Bailen)
Classes ben ordenades per a senyoretes. — Joves i Adults. — Demani's reglament

MOTORISTES!... no badeu
B. S. A.
Recanvis, reparació, etc.
té l'exclusiva per a Espanya la casa
Viceus Llorca : Girona, 159

corrent, se la veié passar pel costat, però va aixecar la cama i d'una «espuela» va marcar l'únic gol de la tarda.

Res més que això fou la victòria de l'«Español» en quan es refereix al joc desenrotllat pels seus jugadors. D'altra banda, la inexplicable quantita de pilotes i xuts fantàstics que passaven arran de pal però no entraven, i potser també una miqueta l'arbitratge del senyor Camorera.

LA SEGURETAT D'EN ZAMORA : : : : : : : :

D'una hora lluny un del «Badalona» allargava un xut més o menys fort. *Ricardo, el deportista,* anava per blocar, però la pilota se li escapava i li rebotia a la panxa. Però no passava res. Unes vegades, pilotes a un pam de terra li passaren pel mig de les mans i sort que al darrera trobaven unes cames. Més enllà un xut a pocs metres, una gran estirada d'en Zamora sense arribar a la pilota, i aquesta passava rescant el pel però pel costat de fora. Res, vaja, una seguretat esfereïdora.

Ai, *Ricardo*! *Qué mal te veo*!

EL JOC TECNIC I PRECIS DE L'«ESPAÑOL» : :

En Ventoldrà estava ben desmarcat. En Comas no podia donar un pas perquè s'entrebancava amb tota una munió de badalonins que no el descuidaren ni una mica. Doncs ja es sabia. Pilotes a en Comas, i més pilotes a en Comas. Es clar que n'hi prenien cent de cada noranta nou, però això no fou causa suficient per a fer canviar de pla els de l'«Español», que s'havien proposat no passar cap pilota al que estés desmarcat i se'n sortiren perfectament.

Després aquells passos tan matemàtics als peus dels jugadors contraris eren un perfecte tractat de tècnica futbolística.

LA DAVANTERA DEL «BADALONA» : : : :

Amb dos suplents, un malalt i un lesionat, la davantera del «Badalona» va anar tirant de la rifeta. La seguretat del Marranet, davant el persistent marcatge d'en Trabal, que en féu de les seves procurant que en Saprissa no pogués xutar amb llibertat, fou una cosa mai no vista. El Marranet agafava la pilota, es feia un *pase* endavant ell mateix, passava pel costat d'en Trabal, es driblava en Saprissa i quan era prop de la ratlla de *kik*, centrava curt i retrassat i per miracle cap dels peus dels badalonins tocava la pilota bé. En Marranet, sense desanimar-se, repetia la jugada o s'internava i en Zamora ja començava a patir. Però res. Hi faltava en Castro.

En Sangüesa i en Forgas es cansaren de provar sort. Una vegada un xut anava de dret a gol i allà no hi era a temps ningú, però com que *estaba escrito* va tocar el travesser i *aquí no ha pasado nada*. Anem per un altre. Sí, mira, què hi farem.

L'ARBITRATGE D'EN CAMORERA : : : : : :

Contràriament al seu costum, en Camorera va decepcionar. Davant del domini constant del «Badalona», l'home es va capficar, i rumiant com quedaria, si allò continuava, la divisa de l'*este año va de veras,* va agafar manies i es cuidava de tot menys del partit. I és clar, el joc va agafar el caire de *lucha canaria,* i no va acabar a pinyes per veritable miracle. Molta gent fins deia que no es fixava gaire amb els penals. Res, un dia *aciago*. Això sí, amb les filigranes i les demostracions de ritual.

EN ZAMORA, EL PUBLIC I «DEMAS» : :

Com que la gent la té amenaçada a en Zamora, es tornaren a repetir els acostumats espectacles *no aptos para señoritas sordas y menores de edad.* Formalitzar-nos amb això, posar cara seriosa i dir les mil pestes de la gent sense cultura que es creuen en el dret de poder-se ficar amb la família de qualsevol? I ca!! No se'n treu pas res. I com que no se'n treu res, val més deixar-ho córrer. La guàrdia civil va saltar al camp, varen haver-hi raons, es varen sentir dues *llamadas al orden.* Tot plegat, però, no aconseguí altra cosa que evitar que els espectadors es demostressin la mútua simpatia, esgarrapant-se la freixura i espolsant-se els abrics a cops de bastó.

VADE-MÈCUM

Calçats
PARISINOS
37 - CANUDA - 37
Els millors calçats per a CAVALLER, SENYORA I NENS
a preus moderats

L'únic substitut del Xampany és el VIVERT

SANS-TERRASSA

Ens podem ben bé jugar la freixura, i si tant ens apuren, la melsa i tot, que quan els del «Sans» van marxar vers la població egarenca no es creien tornar amb un resultat tan honorós com el d'un empat a zero, si tenim en compte que a més de tenir l'Hado completament d'esquena, anaven a jugar en camp contrari i contra un equip que és de *cuidado.*

Però, tard o d'hora s'havia d'acabar la malastrugança, i si bé la victòria no va afavorir ni a uns ni a altres, els que més contents poden restar de l'empat són els de Sans.

L'encontre fou un si és no és ensopidot, malgrat no haver-hi ni dominadors ni dominats, però està vist que els encontres sense gols no acaben d'agradar perquè són menys moguts que els altres. Els deu minuts de joc que seguei-

CALLICIDA
DEL DR PIZÁ
CALLS POLL DURICIES VERRUGUES
DR PIZÁ PI & C FARMACIA

Afaiteu-vos amb la fulla
ADONIS

Restaurant SERRA
LES PLANES
PREUS MODERATS
Deliciós clima a 20 minuts de Barcelona. SALONETS particulars rodejats de frondosos pinars. Gran menjador propi per a BANQUETS, capaç per a més de 200 coberts. MUSICA. Gran TERRASSA. COBERTS des de 6 pessetes. CARTA. REFRESCOS i esmeradíssim tracte. TREN cada 20 minuts. Espléndida carretera per a automòvils fins a la mateixa TERRASSA DEL RESTAURANT. TELEFON NUMERO 6373-G

xen després d'haver-se aconseguit un *tanto* i l'ansietat del públic per tal motiu, sempre donen amenitat i emoció a la partida...

Mes quan hi han dues ratlles defensives sòlides i dues davanteres febles, és poc menys que impossible el contentar a la parròquia: Per un cantó en Sabaté i en Massagué foren els encarregats d'alliberar-se de les escomeses sansenses, i per un altre, en Casanovas i en Planas (sí, senyors, en Planas), varen estar a una alçària d'un grata-cels, tenint de treballar molt més que els de davant.

El partit, doncs, sense gols i sense incidències és difícil de ressenyar i poca cosa del mateix podrem dir. Joc, *desde luego*, dur, però sense passar dels límits. Públic, poquet i apassionat. Arbitre, en Castillo, bastant deficient, segons nosaltres i malament segons uns i altres.

Amb aquest encontre, doncs, ha quedat demostrat una volta més que el camp d'Egara no és invulnerable, ni res que se li assembli, contradint a tots aquells que li volen atribuir certes influències malèfiques, que no són altra cosa que un escambell per arrodonir pronòstics...

El «Terrassa» juga al seu camp més refiat, com tots els equips a casa seva, però res més.

I referint-se al present campionat, hom ha observat, que els terrassencs en el seu terreny han tingut molts resultats adversos i han sabut aconsolar-se amb un estoicisme força deportiu... malgrat ésser injustos moltes vegades aquests resultats desfavorables.

Quants camps, amb més pretensions i quants públics, més encopetats, haurien d'aprendre del gran exemple egarenc!

IRÒNIC

SABADELL-GRACIA

Heus ací un empat que va sorpendre a tothom, però que fou merescudíssim.

El primer gol va ésser aconseguit a conseqüència d'un xut d'en Pasqual i una tamborella d'en Devesa.

El segon l'aconseguí en Tena II d'un cacau de pronòstic.

El tercer en Virgili, model d'oportunitat i decisió.

I el quart en Soler, ajudat per en Pasqual.

En Peguera va arbitrar amb encert mantenint l'empat sense desgràcies personals.

ATROPELL!

Escola NAVARRO
ROCAFORT, 66, Taller»

GRUP «B»

Com que el «Manresa» va guanyar per quatre a tres al «Sant Andreu», i el «Martinenc» va perdre per dos a zero a Tarragona, aquests tres equips, que anaven empatats a primer lloc, s'han esgarriat i ara el «Manresa» és *leader absoluto*. Pau i que duri.

El «Lleida» va guanyar l'«Atlètic» i els de Mataró empataren amb el «Júpiter».

La catastrofe de l'any

L'equip del «País del Sidral», fins ara imbatut, perd per 4 a 3 en front de la «Penya Ben Fets», degut a la parcialitat dels reflis.

Ja diem que el partit es perdé per culpa dels reflis, que es rellevaven cada cinc minuts, car no podien aguantar el tren de l'equip del «País del Sidral». Dels quatre gols que marcà la «Penya Ben Fets», sis eren orsai.

Com que el partit era d'homenatge a en Canyardo, se li permeté que tirés tres penals, aconseguint un èxit de simpatia.

Després del partit, els equips, acompanyats pels respectius incondicionals, es posaren a endrapar de valent, arribant a l'hora dels dscursos en un estat d'excitació tan gran, que els que es negaven a parlar eren apostrofats públicament. En els discursos es distingí per la seva brevetat el senyor Collfort i en les interrupcions en Pon.

Endrapant es distingí en Garcia de la «Penya Ben Fets», que fou calurosament felicitat.

Actos como éste deberían celebrarse diariamente para bien del futbol i del deporte en general.

X.

DE TOT CATALUNYA

DES DE TORTOSA

LA SOCIETAT GIMNASTICA

ha mort (hi ha qui diu que assassinada) a la flor de la seva joventut, víctima del mal «rus» (falta de satisfaccions).

(A. C. S.)

Els qui la ploren de tot cor: *paganos* (que paguen, eh?), els quasi directius i tots els amants de l'esport; els qui la ploren amb llàgrimes de cocodril: alguns directius que han estat la causa de la seva mort, els anglesos i els *paganos* que no paguen, en assabentar tan irreparable pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions, recordant-se d'aquells memorable partits de la «màxima mandanga», amb penal marca «Non plus» i «Don Enrique», paveries marca «Bonfil», i verbenes «crem», i es serveixin cada cop que passin pel davant del «Mundial» treure's el barret per saludar a les copes guanyades pels nostres «minyons», demostrant que encara hi ha vergonya.

El dol es dóna per acomiadat

PASTISSET I COMPANYIA

Si tenju ULLS de POLL i DURICIES gasteu
Callívoro Marthand

DES DE REUS

El passat diumenge no es jugà cap partit de futbol, per estar installat a l'Estadi del «Reus» el Circ Krone.

Per a satisfacció dels sidralistes, els faig avinent que el gos d'en Rano no ha sofert el més petit desperfecte, no obstant estar voltat de tres centes tones de feres de la selva (tres de la Selva del Camp, eh?).

Per una d'aquelles estranyes casualitats, l'Enciclopèdia Mas no es veié per enlloc, però no manca qui diu que n'Hern Krone donà ordre de cremar cinc cabassos de bitxos pel que pogués succeir.

* * *

Pel vinent diumenge s'anuncia el formidable equip que patrocina el senyor Nieto, periodista de *cafetín*.

Els pocs supervivents que encara resten de la secció bimbaire del «R. D.», vist el desenrotllament del partit «Vendrell»-«Tarragona», han encomanat l'ànima a Déu, prometent als *amateurs* que sols aconseguint l'empat els duran a Santa Llúcia a menjar rostes i els afranquirà l'assaig del «Ball del mucho pie» (reformat), el qual ball el volen donar a conèixer per les properes festes, a fi de recaptar cabals pel gran Estadi.

Si la cosa acaba amb pau i tranquilitat, haurà estat un èxit.

* * *

En un periòdic local es demana que al «Reus» s'hi installi un gimnàs.

Trobo molt encertada la idea, però senyor Aníbal, avui per avui conformem-nos amb el poc que tenim.

A vostè i a mi ens sobra gairebé tot, però la majoria dels que puginen i que són els que sostenen el club, no estan per perdre més quilos fent forces de flaquesa.

Si el món és tan ingrat, veritat?

Vol dir-me on ens podrem trobar per a fer-nos un tip de plorar tots dos?

* * *

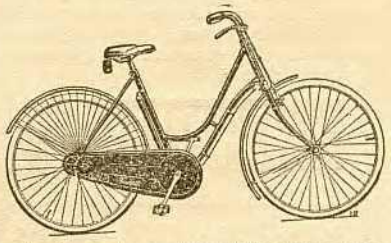
En una crònica atrassada, el senyor Cucurulla Gentil, fent menció d'en Larger, deia que a Reus no ens ve d'un *tanto*.

Molt bé, amic, molt bé; el que vàreu dir és una veritat com un castell.

Però, escolti: i a vostès, de quants *tantos* els ve? Perquè, segons el resultat de la primera volta, resulta que no els ve d'un ni de cent.

COET DE PET

Compreu la roba pel vostre Trajo o Abric
a les Grans Ponyeries Reunides
Panyeria Anglesa :: Panyeries Salmerón
5, Rambla Centre, 5 — **13, Carrer Salmerón, 13**
de la Cooperativa de Fabricants de Sabadel

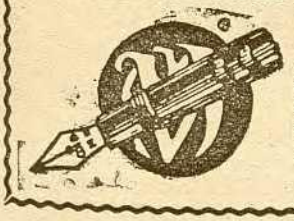
Bicicletes PEUGEOT
des de 4 ptes. setmanals
Rambla Catalunya, 35 : BARCELONA

MASSATGE MÉDIC
FERRAN CASTÁN
CIRURGIÁ MASSATGISTE de les clín'ques de Cirurgia i Medecina de l'Hospital Clínic
Diputació, 159, 1.º, 2.ª

Si sou encorbat... editeu-ho
Useu nostre TIRANT ADREÇADOR "APOLO" i conservareu la jovenívola esbeltesa de vostra figura, facilitant amb rapidesa el desenrotllament del vostre pit. — Demaneu detalla a
CASA SABATÉ
ESPECIALITATS ORTOPEDIQUES
FERNANDO, 24
Especialitat en suspensoris elástics per a futbolistes

LA PLOMA ESTILOGRAFICA
FONT-PELAYO
Pel seu perfecte funcionament i el seu preu reduït, és la desitjada per tothom
182 models diferents
DEMANEU-LA EN TOTES LES PAPERERIES

DES DE MATARO

Un dia de la passada setmana, els que acostumem a matinejar, vàrem ésser sorpresos per una forta remor de trompades seques que provenien del cor de la ciutat. Seguint el ressò de la remor, vam trobar-nos a la Riera, la qual estava envaïda per formidable polsaguera, que feia pudor de trastos vells. Allò passava al local de l'«Iluro». Per les portes i finestres sortia la pols, espessa, i amb una fúria més gran que la del defensa Alsina. Els cops d'espolsador i de xurriaques anaven a 10,000 per hora, el que donava a comprendre que la Junta en pes rivalitzava en esforços per tal d'enllestir, abans la població no prengués el caire viu de les hores del dia. Després de dues hores de *dale que te pego* i d'haver posat mig en *clar* els trastos motiu de la neteja, va sortir el secretari, atret pel murmureig de la poca gent que s'estacionà enfront del local. En veure'l, tothom va espantar-se, puix semblava un ximpanzé. Portava més pols enganxada al seu cos que peles a la butxaca en Casabella. Però una veu va imposar calma, i el secretari, tirant-se daltabaix del balcó, va poder-se treure dos quintars de pols, prenent aleshores una mica de figura la seva semi-paper de fumar silueta. «Que hable!», va dir un altre, i el secretari, deixant anar per la boca escopetades de pols, posà en clar el que havia passat. Manifestà que de resultes del *bon* paper que ve fent l'«Iluro», que jugant tan bé perd tots els partits, van consultar el cas a una gitana, la qual els va contestar que fessin el que els semblés. Davant de tan bona solució, ho han fet així, i en un moment sublim han emprès la tasca de *posar en forma* els trastos inútils, que estaven tan plens de pols, que ha estat precís fer aquest gros sacrifici. En Morell estava tot arnat; en Soleret, conservava una roseta a cada galta, però estava a punt de trencar-se pel mig a causa d'una mosca presa de les *garras* d'una aranya, quin pes, segons dictamen del pèrit Pi, fou ben apreciat. En Bentanachs ha rebut bastant en el seu arreconament, car, segons manifestà en Martínez, la negror no li fugirà encara que en Comas l'emblanquinés per espai de sis mesos.

Amb totes aquestes explicacions, el

COÑAC CABALLERO VINS

Secretari no es recordava dels companys de Junta, fins que un digué que parlessin els altres. Va anar a buscar-los, i quina no fou la seva sorpresa quan va veure que els seus companys jeien en totes posicions, donant a entendre que no havien pogut resistir el atacs traïdors de la polsaguera.

Van anar a buscar els del botiquí, que hi acudiren *de pressa*, posant a prova el seu amor al desvalgut, ruixant-los amb «Fruxampany» i aigua de Vichy, prenent de seguida la seva primitiva forma. Després, amb unes inhalacions dels gasos del *retrete*, van eixoribir-se, i *aquí no ha pasao na.*

La Junta ha rebut moltes felicitacions, a les quals hi ajuntem la nostra molt sincera. Amb una Junta així, l'«Illuro» no deu ni pot quedar a la cua. Pot quedar arran d'ella, però mai ostentar tan meritosa distinció.

Veurem si els trastos vells rendeixen. Si no rendeixen... ens quedarà la satisfacció de dir: «Ja ho sabíem.»

PEPET

DES DE MOLLET

Valga'ns Sant Pancràs, Sant Nin i Sant Non! *Cual rien esos malditos...* (va pels de més amunt, que s'escruxeixen) i no els manca raó, per riure a la nostra esquena... perquè, la veritat, vaja, deixar-se esmunyir els dos punts de l'«A. B. C. D. Fortpienc», amb tot i la pega i la mala sort, n'ri ha per llençar la gorra enlaire, oi, dallonses? Fins el *colegiado balear*, que veient el domini aclaparador del «Mollet», tenia el cor petit com pinyol de raïm, va marxar més trempat que un pèsol. Vols-te jugar que ell és qui va portar-nos la malestruga?

* * *

I ara que tenim l'Angelet enredat als punts de la ploma, li direm que sabem d'una lletra mig en seriós i mig en broma, comunicant a l'Albert, amb certa joia, la «marranada» de Vilassar feta a un consoci. Brometa de banda, li recomano que no s'emboliqui perquè hi ha fums que es farà la segona edició del «ceñó Périz». Aquell de *La Nau* la hi té pronosticada.

* * *

El resultat amb l'«A. B. C., etc., Fortpienc» no el diem perquè estem segurs que l'entranyable «Espieta» ens estalviarà tan feixuga feina.

* * *

I d'en Morera, el nou mig-centre, què? Calma, sidralistes, calma, que tot s'arranjarà. El germà del Pep se'n cuida.

* * *

Diumenge, suposem que el «Ripollet» vindrà a cercar dos puntets que li tenim a la seva disposició... si el marcador no diu el contrari. A mi, la *Esperanza* i algun àpat *me mantienen.*

DIMARTS MÉS

CASA CASANOVAS
PER AL FRED
les millors samarretes i calçotets de llana i també de cotó. AIXIS MATEIX la col·lecció més completa de Sueaters, Pull-owers, Peleles, etc., etc.
22 CARME 22

ORQUESTINA GATZZ-HAARA
Insuperable per a Festes Majors
Tapineria, 35, 1.º

Muntaner, 32 : Barcelona
ZAPATERIA ELECTRICA
LANDIS
Bilbao: Jardines, 9; Tel. 9202

CASA SIBECAS
EL MILLOR MATERIAL ESPORTIU
Aribau, 35 :-: Telèfon 5031 A

CAMISERIA
FITO
BARCELONA
CARRER JAUME I, 11

MEDALLES I COPES
per a concursos d'esports
E. SEGURA-PL. REIAL, 15

DES DE GIRONA

6 de desembre!... Aquest dia serà sens dubte una data gloriosa dintre el sidralisme d'aquesta ciutat. Quan el Calendari del setmanari més gran i més humorístic del món arribi a la immortal ciutat nostra, tots els esportius de Girona faran cua davant del quiosc de la Ciriaca, i, francament, no n'hi haurà per menys. «Ràdio-Llauna», amb els dotze intervius que hi publica, s'haurà guanyat la immortalitat i la fama periodística.

Per primera vegada a la vida, no volem ésser llaunes i diem ben alt i cridem ben fort que els intervius que hem fet són tots certs i no tenen res de fantàstics. Els hem arreplegat en les intimitats de cadascun dels interviuats, en aquelles intimitats en què la mentida podia ésser pertot, menys en els seus llavis; foren fetes en les intimitats sagrades del voltant d'una taula de cafè.

Avui, fidels a la serietat nostra, podem avançar els cognoms dels senyors que formen el famós treball titulat «Què pensen fer durant l'any 1928 els caps esportius gironins? Intervius interessants») i que són els següents:

Ballestero, Roqueta, Sureda, Dalmau, Pasqual, Boix, Moratones, Benetti, Vinyes, Saliner, Gibert i Els Socis.

I ara que ja hem complert el nostre deure, vull que la gent entesa en matèria esportiva digui si la tria ha estat ben feta o no ho ha estat, i estic segur que si els incondicionals jutgen com cal, m'aixecaran un bust a l'entrada del camp de Març, allà on varen collocar la primera pedra del que ha d'ésser futur estadi de la ciutat.

* * *

No volia allargar més aquesta crònica, però, obligat per les circumstàncies, ho he de fer.

Qui de Girona podria donar-me el nom i cognom, el domicili i l'edat, dels senyors Taba, Toni, Teixidor i

Camiseria, Corbateria i Articles de punt
JAUME SANS
BOQUERIA, 32 :: TELÈFON 3757-A
ESPECIALITAT EN LES CAMISES A MIDA

l'encarregat del camp de la «U. D. G.»?

Dic això perquè el dia del partit amb els «Calaveres» de l'«Europa» (que no va fer-se per por de perdre), en demanar quin equip jugava, posaven com a mig-ala dreta un tal «Tesidó», segons paraules d'un directiu.

RÁDIO-LLAUNA

DES DE SANT FELIU DE GUIXOLS

Mal informats, la setmana passada dèiem que en Carreró es retirava del futbol. No ha estat així i creiem fer un bé als pocs o molts socis «ceidistes» en desmentir-ho, creguts que així els tornem la pau d'esperit...

* * *

Dies enrera, el «Palamós» esperava l'anada del «Ceida» en partit de campionat. Com que aquest darrer tenia qualque jugador en males condicions, va trobar una ganga (?) en la suspensió dictada pel Comitè. La segona versió fou diumenge passat, amb «L'Escala». Els jugadors forans eren a Sant Feliu, l'àrbitre igualment, però al «Ceida» li mancava en Nanci. Total, que el partit no es va fer. No hi valgueren els crits dels pobres «escalencs».

* * *

Com que segurament no ho saben, el president del Comitè Provincial és el secretari del «Ceida». Suspensions i casualitats, solen anar juntes...

* * *

A Sant Feliu hi ha qui confia veure l'Estrada, dintre poc, a l'equip nacional, i hi ha qui confia tornar-lo a veure vestint el jersei del «Ceida». Nosaltres, que som un entremig, creiem que no passarà d'ésser un bon element entre el reserva de can Ràbia.

* * *

Tot escrivint aquestes ratlles, ens han vingut a la memòria els comentaris que el públic ha fet arran de jugar en Carreró altre cop a la davantera. Per alguns, és un encert; per altres és una equivocació. Més que aquests darrers, creiem que no tan sols ell no deuria jugar a la davantera, sinó que també d'altres, i tots junts retirar-se, que al cap i a la fi és cosa que deurien haver fet ja fa molt de temps.

EL GERMÁ I L'ONCLE DE N'HAND

QUOTES!
NO US DEIXEU ENGANYAR
La casa més preferida dels quotes elegants, i que volen que el seu equip complet a mida els costi des de 220 ptes., és la
Sastreria Baletana : ha del Rellotge
(nom registrat), la més antiga i acreditada de la Reforma
40, Via Laietana, 40
Equips venuts fins la data: 42

DES DE TARRAGONA

En Monfort, fa dos partits que no juga. Al seu lloc hi juga en Samà i per cert sense desentonar més de la mida. Uns diuen que és perquè està malalt, altres que és la Junta qui no el deixa jugar vista la seva actuació del dia del «Lleida», altres que s'ha barallat amb la Directiva i no vol jugar... Res, que a darrera hora resultarà que vol un augment de sou i l'hi neguen.

De totes maneres, sigui el que sigui, el millor que es pot fer és procurar la pròxima reintegració a l'equip de dit jugador, car d'aquesta manera potser ens estalviarem algun contratemps més.

* * *

Les batusses pel títol de campió provincial han començat. Pel començament que han tingut, semblen talment una pel·lícula de sèries, els intèrpretes de la qual són el «Valls», el «Vendrell», el «Reus» i el «Tarragona».

El dia de l'estrena del primer episodi havien de jugar el «Valls» contra el «Reus», i el «Vendrell» contra el «Tarragona», però per *causas ajenas a la voluntad de la empresa,* el primer s'hagué de suspendre, jugant-se solament el segon, que fou un èxit sense precedents.

Mentre es projectava el dit primer episodi, el públic vendrellenc, en vista que els contraris s'apoderaven del tresor (?), assaltaren l'escenari amb desitjos de matar els protagonistes i principalment el director d'escena, el qual havia ordenat als tarragonins que afusellessin un vendrellenc per apoderar-se del dit tresor (?).

Però en ésser assaltat l'escenari, els cavalls es desbocaren i començaren a saltar i brincar, el director d'escena llençà el portaveu i tocà pirandó, seguit d'un contingent respectable de públic que l'amenaçava, els artistes foren estomacats, i l'escenari es convertí en un escorxador, fins que a darrera hora, quan allò semblava un *campo de batalla,* fou suspesa la sessió, i en mig de l'expectació general tingué lloc l'acte de *levantamiento de heridos,* que fou enternidor per demés.

Procuraré tenir-los al corrent dels

Policlínica bA CREU
Carrer de Sant Pau, 40
UROLOGIA : Curació ràpida per mètodes moderns

següents capítols, car, pel que es veu, resultaran interessants.

LLANGARDAIX

DES DE PALAMOS

ES DIU...

Que el Comitè Provincial, passant una vegada més per sobre els reglaments, va suspendre els partits de campionat assenyalats pel diumenge, dia 20, perquè així van manar-ho els galls provincials «Ceida» i «Palafrugell F. C.»...

Que el «Palafrugell» féu suspendre els partits perquè havia de desplaçar-se a Olot faltat de qualque dels seus millors elements...

Que el «Ceida» va donar l'ordre de suspensió perquè no podia disposar de tots els seus jugadors i podia perdre...

Que aquestes immoralitats dels dos clubs abans esmentats, perden l'afició provincial, que acabarà per no voler ni veure futbol...

Que els clubs més perjudicats volen revoltar-se, i, si no són atesos, fer com el «Girona».

* * *

En Ventura, després de voltar per Barcelona en busca d'una plaça de professional, ha tornat al «Palamós» i jugarà amb la mateixa voluntat de sempre. Felicitem la Balbineta, a qui, en gran manera, es deu que en Ventura estiguin fent de fill pròdig.

CRITIE

DES DE TERRASSA

UNA MICA DE XERRAMECA AMB EN GANDARA

La casualitat en forma d'un servidor, ens va fer topar amb el flamant extrem-dreta «terrassenc». Va ésser un

Casa GERST
Cobertes populars a 2'50 ptes.
Entreteniments, dos plats, pa, vi i postres
Rda. Universitat, 5 : Tel. 3974-A

SOMBRERERIA
ENRIC
CARRER TAPINERÍA, 27
BARCELONA

dia de feina, entremig de setmana, que anaven a cobrar una factura al «Gràcia» (que per cert, si ens descuidem, hauríem cobrat com en Gallard).

Doncs bé; en el bar d'en Massagué, sota el local dels vermells, trobàrem en Gàndara, fent bombolles amb un havà de o'30 i assaborint les delícies del cafè i conyac, junt amb l'Ollé, del «Nàstic», i en Peraferrer, que li contaven aventures de quan jugaven a l'infantil del «Barça».

Ens hi acostàrem i li digu.érem: «Som del XUT!», i aixecant-se de seguida, com si hagués trobat quelcom sota la cadira, contestà: «No, senyor, jo no vaig ésser; la culpa és d'en Tonijoan, que no passa pilotes.»

«Calmi's, home; nosaltres voldríem que ens digués alguna cosa pel nostre Calendari.»

El xicot es va anar calmant, i després de convidar-nos a sidral, ens va dir: «Estic a la seva disposició.»

(Hem de fer constar que l'Ollé i en Peraferrer, quan sentiren que érem del XUT!, fugiren.)

Comencem la nostra tasca, en mig d'un nerviosisme per part d'en Gàndara.

—Fa temps que juga a futbol?

—Des de que vaig començar.

—Molt bé. A quants clubs ha jugat?

—En el «Gràcia», el «Vilafranca» i el «Terrassa».

—En el primer hi va estar temps?

—Els tres primers anys, i vaig defensar la samarreta vermella amb tot el meu amor.

(Ens comencem a enternir.)

—Recorda vostè algun partit memorable?

—Sí, i que no oblidaré mai. (Comencem a plorar.) Va ésser contra l'«Español», a Terrassa, i que els baldàrem per 2 a 0 i donàrem el campionat al «Barça».

—I què més recorda?

—Recordo molt bé que el «Barça» ens va prometre 1,000 pàfies, i ni ens va donar les gràcies.

—Del seu actual club, quin jugador admira més?

—En Broto.

—I en Massagué?

—També, però aquest no té auto, i, per consegüent, no m'hi deixa pujar.

(En aquest moment passa un jugador del «Gràcia» amb el cap embolicat.)

—Veu?—ens digué en Gàndara.—Segurament que volia cobrar.

—Té alguna ambició dintre el futbol, vostè?

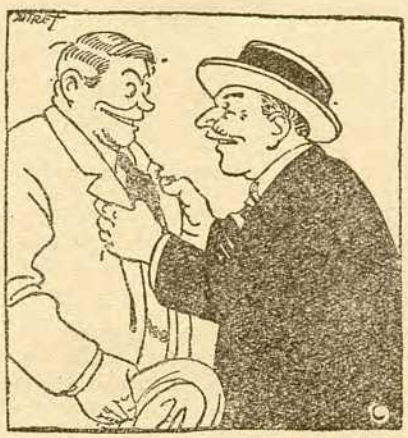
—Sí, senyor: que es retiri en Torralba.

—Per què?

—Perquè així cobraria 300 pessetes que em deu el «Gràcia» i que la Junta em va prometre que així que es retirés en Torralba, me les pagaria.

Acte seguit, tot el bar trontolla, i passaren com una exhalació varis neòfits corrent, i al darrera dos o tres senyors amb garrots, etc., mentre les cadires anaven per terra i el bar va quedar sense llum. Una veu exclamà: «*Sálvese quien pueda!*», i sortírem volant, mentre les exclamacions i «ais» repercutien a cada moment.

Fi de la tragèdia

—I ara penses donar-te de baixa del futbol?

—No, no; jo mentre compri a la Camiseria Bellfort, Call, 3, 5 i 7, sempre estaré content perquè estalvio diners amb els gèneres.

ABRICS
PELL DE ESTAM
ESPECIALS PER A SPORT
SMART TAILOR
34, FERRAN, 34

DES DE MANRESA

EL PARTIT DE LA MAXIMA VENTILACIO

Tantost els vents huracanats que circulaven pel camp del Pujolet deixaren sentir les primeres notes del concert de xiulet del senyor Mariné, que els nostres davanters començaren a tallar el bacallà. Com que algú va dir que «qui no treballa no menja», i aquells xicots es feren un tip de pencar, a la mitja part, *en premio a su provechosa laboriosidad*, la Junta el tenia preparat un suculent brenar de pa amb tomàtec i el bacallà que havien sabut tallar amb tanta traça. De resultes de la fartanera, a la segona part tot era feina a cercar *palillos* per escurar-se la dentadura. Mentrestant, els nois del «Lleida» aprofitaven l'ocasió i marcaren el de l'honor. Altrament, ja prevèiem que els lleidatans haurien hagut d'entornar-se'n amb un mercaderies.

L'ESTISORA
SALMERÓN, 89
Gran chic i elegància
Sempre les últimes novitats :: En casos urgents trajos en 8 hores
CASA DE CONFIANÇA

En Guix, en Pous i en Simonet, els tres davanters *cumbres* de l'equip campió de la comarca de Bages, secundats amb prou feina i treballs per aquelles dues criaturetes de bolquers que completen la ratlla d'atac, jugant com uns entremaliats, esbotzaren quatre vegades la fràgil porteria d'aquell minyonet que té un nom que sembla un renec.

Tres coses són dignes de mencionar d'aquell partit. En primer lloc, és digne del millor elogi l'enternidora sollicitud que el senyor Mariné emprava en auxiliar els lesionats. A mi, cregueu que em trencà el cor. Segonament, l'envejable dosi d'entusiasme dels dissortats jugadors del «Lleida», que es creixen com uns dimonis com més advers els és el resultat. Fruit d'aquell *tesón* i elevada moral en feu el gol que algun pebràs en diu de l'honor. Aquests xicots hi jugaren tot el partit honrosament. El que millor tenen en l'equip, que, dit sigui de pas, és un equip de quincalla, és la moral. Una moral inalterable. I això no és pas poca cosa. I, finalment, a qui no entusiasmà aquella formidable *bolea* mestra d'en Pous, que li valgué un gol? Fou una jugada que per si sola acredita un xutador de classe super-extra.

* * *

LA PRIMERA SORTIDA DEL «FLOR DE LIS» ::

Els del «Flor de Lis» són uns nois sense malícia ni experiència. Ells, que no s'havien mai mogut de les faldilles de mossèn Vidal, volgueren fer una calaverada, i a fe que la pagaren cara. Pobres xicots! Avui, per anar per aquests mons de Déu, hom no pot fiar-se ni del mallot que porta. Mireu que corre una joventut... sobretot per Terrassa!...

* * *

Aprofitant *las dos semanas de descanso para empezar la segunda vuelta*, me'n vaig a veure el promès a Barcelona. Ja tornaré. Mentrestant, sigueu bons minyons i aneu a dormir d'hora,

MISS TINGUETT

BRONQUITIS
TISIS, ASMA, TOS, curació radical per gases de la meva invenció
Dr. BADIA
RONDA SANT ANTONI, 27, PRAL., 1.ª
(de 2 a 4 i hores convingudes)

DES DE GRANOLLERS

FORTPIENC, 0; GRANOLLERS, 5
FORTPIENC, 1; GRANOLLERS, 8

Encara que diguin que el número 13 porta mala estrugància, no serà pas per tothom, puix si amb aquests resultats els sidralistes granollerins no estan satisfets, ni mai.

Al camp de casa jugaren els reservistes un partit d'aquells que ja firmarien, segons ens diuen *testigos presenciales del mismo*, que sempre fessin el mateix joc. Allò sí que se'n podia dir *juego fino, valiente* i *afiligranado en todo su conjunto*. Llàstima que potser durarà poc.

El partit fou jugat a tot tren i amb el màxim gas, i com aquell qui no fa res els futurs fenòmens endinyaren només que vuit golarros a la gàbia del porter fortpienc.

Els bons, els que en saben més, jugaren a *casa los vencidos*; el joc tret pels onze granollerins eclipsà en tots moments el desenrotllat pels fortpiencs, els quals ni amb tots els esforços trets durant els noranta minuts de joc pogueren marcar el de l'honor.

En canvi, els nostres per cinc vegades violaren la porta del meta rival; tots els *tantos* foren d'aquells que deixen a un hom satisfet; en Sàez, fet un trumfo, en marcà un; en «Ricardito», encara que sembli que no, també en marcà un com una casa; el «Ganxó» també féu el seu, i si hagués tingut un bon dia, ai, ai, la mare!, pobre «Fortpienc», quina pena que passaven!...

L'«Escritos», de mitja volta marca el seu, i en Pernils, per què no?, ell sempre fa per un. La «Paquita» fou l'únic de la vanguàrdia que quedà malament, però hem de fer constar que el seu joc fou força vistós, pràctic i científic. En fi, tots feren un gran paper i un gran partit. Si sempre ho feien com diumenge, ja hi firmaria.

L'ESPIETA

R. CAPELL
METGE ESPECIALISTA
Eczemes : Fissures
Pèrdües de sang, Prolapsos, Estrenyiment, etc.
Hemorroides, Varices
llagues de les cames
Tractaments moderns no operatoris, no dolorosos i curació radical
SALMERON, 42
DE 4 A 6

NOTICIARI ESPIETA

Amb un 8 a 2 acabaren el partit número dos del present campionat; les víctimes foren els d'Horta, els quals marxaren més que satisfets, amb el cabasset tan ple.

Ja feien goig, ja, aquells vuit gols; si als nostres no se'ls estronca l'arrencada, em sembla que enguany podrem tornar a demostrar als que es pensen ésser alguna cosa, que per ara estan verdes les seves aspiracions.

* * *

N'hi ha que diuen que tenint un partit en reserva, els queda marge per poder fer alguna combinació. Jo ja sé quina: la del ridícul.

* * *

Ah! Si no hagués estat perquè el camp era ple de fang, ja se l'haurien ben carregada, ja, els fortpiencs! Es pot ben dir que ja estigueren ben bé de sort, que, si no... en lloc de quedar a un a zero, haurien acabat per perdre el compte els «Gallecs».

Bebedors de xampany: proveu el **VIVERT**

Se'ns diu que el pròxim dia 4 jugarem a casa el partit de la màxima emoció, i el de la màxima vinguda de «Gallecs»; ja cal que tots, abans de sortir de casa, es purguin bé, que no fos cas que l'empaig de gols els ocasionés un collapse d'indisposició i se'ls hagués de prestar assistència facultativa. Nosaltres, pel que pugui ésser, ja tindrem al camp una grossa de xeringues, perquè així que entrin al camp els darem una lavativa d'aiguacuit.

Mals blapques i cutis formós si fasteu la famosa **Crema-Tina**

Aquell equip que se les prometia tan felices, encara la línia davantera conserva la virginitat, no així els de darrera, ja n'hi ha que tenen ben poc gust, tanmateix!

* * *

La setmana passada, un «Gallec» telefonà al nostre club, demanant el resultat del partit jugat a casa, quan sentí vuit a dos, no sé pas el que passà, però el cert és que tota la línia quedà interrompuda, dels desperfectes que ocasionà el disgust del «Gallec».

* * *

Aquest dia, un sidralista em deia que els de «Gallecs», quan juguen, ara s'hi fixen; després ja veurem els estralls que faran. I jo li vaig dir: «Doncs digues que si ara s'hi fixen, no fan pas res més que el mussol!»

"Sport"
Sombreros
Gorres-Boines
Sempre el més nou
i a preus limitats
La Sombrereria de tots
4, Ronda Universitat, 4, tenda

DES DE VILAFRANCA DEL PENEDES

Ja s'han produït les primeres trompades en els equips de Promoció. El grup anomenat del Penedès ha sostingut dues baralles, sortint-ne malparats d'elles el «C. D. Sitgetà» i la «U. E. Vilafranca».

Amb tota elegància i netedat el «F. C. Vilafranca» i els «A. O. de Vilanova» els han passat sense pietat per la pedra.

Si la nostra serietat ens ho permetés, a fe de la Sila que faríem un xic de brometa sobre el partit entre la «U. E.» i el «F. C.», car, a pesar de les agalles del primer, aquests *sucumbieron en su propio campo*, com si fossin fulles seques *que el viento se llevaba*.

Però el bonic és que encara no estan convençuts de la seva inferioritat davant del «F. C. Vilafranca». Es veu que els socis de la «Unió» tenen l'estómac fet a prova de bomba, que tot s'ho empassen, per gros i amarg que sigui.

I amb això no volem dir pas que la «U. E.» es mami el dit, no; l'equip que té, està compost d'algunes individualitat que poden molt ben anar, però jamai poden fer-se illusions en voler ésser superiors al «F. C. Vilafranca». Això és igual que si diguéssim que el deixeble vol ésser més savi que el mestre.

Que no ho sabeu que el «F. C. Vilafranca» té un llarg i gloriós historial i que ha estat diferents vegades campió del seu grup i de la «província» de Tarragona?

Deixeu-vos d'apassionaments i seguiu aprenent del resultat del dia 20.

I per avui, prou; les mongetes se'm refreden, i, per tant, és allò que es diu: *lo primero es lo primero*.

Apa, siau.

GEPA

XUTS

En Germà, alterant el costum seguit pels seus antecessors, no ha deixat mai el seu equip per veure els del «Barça»...

No estarà de més que consignem que aquest costum fou implantat per en Muntané, l'ex-Petroni.

〰

En Soler s'ha procurat una gran majoria entre els milenars. Això li assegura una reelecció dins la Directiva del «Barça».

I qui sap si tornarà al palau de les trampes i maquiavelismes.

Mentre en Sunyol, per la Federació, descuida el «Barça», en Soler, pel «Barça», obtindrà la Federació...

I fes-hi gastos!

〰

En Bru, que s'ha erigit en cacic del futbol cubà, no ha deixat respirar en Llobera, obligant-lo a tornar.

I pensar que si s'hagués avingut a determinades combinacions avui seria la *máxima autoridad* de L'Havana...

I quines voltes dóna el món!

Un dels principals èxits d'en Cola amb la seva pellícula és degut al magnífic pentinat on s'hi veu els meravellosos resultats de la «Fixolina Canigó».

〰

L'Aymamí l'altre dia ens va tapar.

Amb un convenciment i una satisfacció dignes de respecte, deia que ell era el primer a parlar del llibre d'en Pich i d'en Rosell, *Jugades futbolista*, pròxim a aparèixer, i que la humanitat devia estar-li agraïda per l'esforç que això representava.

I és que a l'Aymamí l'escriure li ha fet perdre el llegir i no recorda que abans de l'estiu nosaltres ja vàrem anunciar-lo, donant el títol inclusiu, i que d'aleshores ençà ja n'hem parlat mitja dotzena de vegades.

En Tifeta, que, quant a modèstia, no ha d'envejar res a l'Aymamí, declara que quan l'altre hi va, ell ja en torna.

〰

Al «Gràcia F. C.» s'hi va presentar un senyor, i en nom de l'«Español» proposà a la Junta que si volia admetre tres membres a la Directiva, el senyor La Riba pagaria els deutes més apremiants del club, respectant, però, al «Gràcia» la seva bandera, l'escut, el nom, etc.

No obstant, posà per condició que un dels tres membres havia d'ésser el delegat a la Federació.

Es nomenà una ponència per estudiar l'assumpte, i els socis, en assabentar-se'n, amenaçaren amb donar-se de baixa.

I diuen que un dels membres va dir:

—*Los socios es lo de menos... Nosotros tenemos de sobra!*

El que pot l'auto-suggestió!

〰

Ens han dit que si la fusió o *entente cordiale* entre el «Gràcia» i l'«Español» s'arribava a portar a cap, el «Barcelona» estava disposat a protegir l'«Europa» desinteressadament.

Un rumor más, qué importa al XUT!?

〰

En cas que vingués l'acord (que, segons diuen, ja és un fet; amb tot, ens resistim a creure-ho) que el «Gràcia» es convertís en sucursal de l'«Español», llavors la majoria dels elements del segon equip de l'«Español» passarien a reforçar el primer del «Gràcia», per veure si el salvaven de la cua.

I *si non é vero é ben trobato.*

L'Higiene del cos és el fonament de l'esport. Sempre que tingueu necessitat d'un desinfectant còmode, useu COALTAR SAPONINAT «CASADESUS», preparat per S. Cuixart. Arc Teatre, 21, Barcelona.

〰

La fòbia dels socis del «Barça» a la plaça de secretari general, ja és sabuda.

Dies enrera, un grup de compromissaris anà al local social a protestar del mateix assumpte. Sortí a rebre'ls en Soler.

Aquest passà avís a *don Arcadio*.

—Miri, senyor president: vénen a protestar de la plaça de secretari general.

—I qui són, ells, per protestar? Digui'ls-hi que, vulguin o no els socis, aquesta plaça es proveirà.

En Soler començà per fer el ronsa, es gratà una orella i, per fi, respongué:

—Home, veurà... Potser que sortís vostè a dir-los que en una entitat els socis no pinten res. Perquè potser si els ho deia jo, hi hauria trencadissa...

〰

En Sastre també ha firmat la lletra dels jugadors del «Barça» a

100 Kms. p. h.
12 cv.

6 cilindros
10 litros p. 100 kms.

en Sami, amb tot i que l'únic que hi perdrà serà ell.

Sort que és de bon aconsolar!

En Sunyol va fer una *arenga* als plomífers esportius per tal de combatre el joc brut. I anomenava els periodistes «que saben escriure» i no va esmentar en Fina.

Nosaltres protestaríem indignadíssims.

Ens consta que en Planas als del «Sans» els ha agradat. Però que se'l «reservaran» per les grans ocasions.

I que el contracte dels dos mesos s'allargarà *sine die* per tots els segles dels segles. Amén.

ESTABLIMENTS
CAP 2 CUA
FAMOSOS RESTAURANTS
DIPUTACIÓ, 202 (entre Aribau i Muntaner) i PASSATGE DEL CREDIT, 5 i 7, en el mateix illa de cases Telèfons 2230-A i 1999-A, Barcelona

Nosaltres diguérem que en Padron no podia jugar perquè tenia un bony. Ara l'han operat d'aquest bony i sembla que en té per molt de temps.

De manera que gairebé aquesta temporada no el veurem jugar més.

Ho sabem de bona tinta.

Els de l'«Español» estan la mar d'enfadats amb l'Oramas. Ells el voldrien fer jugar al primer, però resulta que entre setmana es cansa massa i el diumenge no té ganes de córrer ni de donar patacades a la pilota.

Sembla que hi haurà consulta per esbrinar com és possible que, sense treballar, el xicot es cansi.

Però, amb tot, sembla que per posar-lo al primer no hi volen saber res.

L'endemà del partit amb el «Barça», en Zamora, al cafè, estava tot amoïnat pel gol.

—Es l'única setmana que m'he entrenat, i justament ara me l'han anat a encaixonar!—deia.—D'avui endavant, no m'entrenaré més.

Efectivament. Complí la seva paraula. Resultat: el diumenge, a Sans, féu el partit millor (!!!) de la seva vida.

Us podem assegurar que en Zamora forma part dels entusiastes de la «Fixolina Canigó».

En el *Llibre de Calderilla del Futbol Català*, que forma part del «Número Calendari del XUT! per a 1928», hi figuren les següents fotografies:

«L'«Hombre-llagosta» saltant la tanca del camp de Les Corts».

«Zamora el deportista, en una escena de la película «Luis XV en la Manígua».»

«El primer tren especial que va organizar el «Barcelona».»

«En Montesinos quan era petit».

«Mahoma el *mago* del Corán».

«Una manifestació de federatius».

I altres que no consignem perquè la llista no sigui interminable.

Alto!

Si després de fullejar el «Calendari» hi ha alguna persona que es resisteixi a riure, li preguem que passi per la nostra Redacció i li farem pessigolles.

Abrics elegants a preus econòmics?
Sí, senyor, els trovará en diversitat de formes, géneres i mides en el
PALAU DE LA MODA
Rambla de Catalunya, 10

«El dimoni dels pastorets» senyor Salvà, va interpretar no fa gaires dies el paper de Valeri de «Els vells», a l'«Ateneu del Poble Nou», assolint un èxit encoratjador.

Li recomanem que no malversi energies, car s'acosten «Els pastorets», i aquell dia li cal estar en forma per fer aquells salts de la llagosta, que tanta anomenada li han donat.

Els jugadors del «Barça» varen convidar a sopar en Sami, per tal de desagraviar-lo.

Per desagraviar-lo de què?

Que ens pelin si ho entenem!

SENSACIONAL
RECASENS dóna el 10 por 100 de descompte fins el 15 de desembre sobre el preus de catàlec, als quotes, socis del Barcelona, que presentin el seu carnet. - 15, ARIBAU, 15

La secció del *Baúl* titulada «Qué quiere usted decir?», segueix apuntant-se cada dia nous èxits.

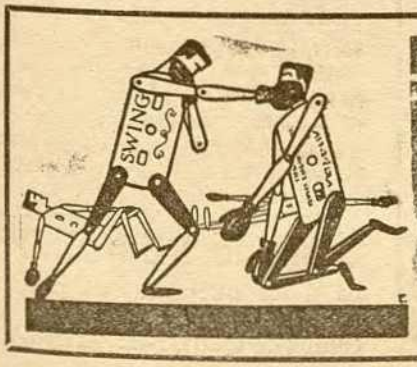
Llegeixin, si poden, aquesta profecia d'un soci de l'«Europa», apareguda en l'esmentada secció:

«Aquell paixet que l'any passat en el partit de segona volta en el nostre camp ens varen donar el diumenge els hi tornarem (mai més els onze mil ens podran dir que mercès a ells vàrem ésser sub-campions), així és que aquells dos punts que l'any passat ens varen donar ara serem nosaltres els que els ajudarem i gràcies al club subcampió de Catalunya els onze mil podran tornar a aixecar una mica la veu.»

El Conclave no respon de les desgràcies que la lectura del present treball pugui ocasionar.

Diuen que els nous directius «graciencs» es mostren reservadíssims.

I és que, de vegades, el millor és callar.

Les fulles d'afeitar
SWING
sueques, són com en TUNNEY en la boxa
CAMPIONES DEL MÓN
De venda a tots els establiments
EXCLUSIVA
HBINAS I HORTA, S. en C.
Córcega, 292 : BARCELONA

QUOTES!
RECASENS dóna a l'uniforme una distinció i elegància com ningú mès. - 15, ARIBAU, 15

La carta que els jugadors del primer equip (suposem que varen ésser ells) varen enviar a en Sami, fins era firmada per en Sastre.

Això, a molts socis malpensats, els féu creure que es tractava d'alguna mandanga de les que ara són moda, ideada per algun directiu.

L'Ors, del *Baúl Deportivo*, deia el divendres passat, en un final d'article referent al «Gràcia»:

«Hasta aquí cuanto hemos averiguado de la parte «roja».»

Hi ha gent que d'un pet en fan cent esquerdes.

En Zamora i en Sami es compren els barrets a can Tanganelli: Jaume I, 3.

Sembla que per fi tornarem a veure l'Alís, el dia 2 de desembre, en un combat contra l'Oldani.

Engrescats!

Se n'anirà? No se n'anirà? Tornarà a jugar aviat? Ha demanat la baixa? Ha firmat per algun club? Li han promès gaires satisfaccions?

—Que és algun article del *Baúl*, potser?—preguntaran vostès.

No, senyors; són les preguntes que el soci blau-grana es fa vint-i-cinc vegades cada dia, els respondrem nosaltres.

Al «Club Natació Barcelona» hi ha un mullader (no d'aigua, precisament) que fa por.

Es fan conxorxes, reunions; els directius criden els nedadors... etcètera, etc.

S'acosta una Junta general que n'hi haurà per sucar-hi pa moreno, que és el que consumeixen en Serra i en *Paco* Gibert a can Gambrinus.

Si fins a l'«Esquerra», aquest any, els han posat dificultats per a llogar-los el local!

En Basté està incansable preparant candidatures, rodes i fins.. trencadissa d'urnes si és precís.

L'altre dia vàrem veure en Ramonet pujar a un tramvia de la Bonanova amb un *bulto* tan gros, que amb prou feines el varen admetre a la plataforma del davant.

Hem sabut que era un ciri que tenia el mateix tamany que ell i que el va prometre a la Mare de Déu de la Bonanova si sortia una altra vegada amb bé i reelegit president de l'Espanyola de Boxa.

El Restaurant ROYAL
continua essent el Restaurant elegant de Barcelona
Els seus dinars comercials a 7 pessetes, de 1 a 3
Els seus tes dansants de 6 a 8
Els seus sopars a l'americana de 9 a 11
Tots el dies en els tes i sopars exhibició de balls moderns per els professors **PASTRAT i MOLINS**

FRICOL
COMPLETA L'AFAITAT

El trust té contractes firmats amb quasi tots els managers de Barcelona. Aquests es comprometen, sense condicions, a no cedir els seus homes a cap més empresa.

En canvi, en Ninyerola, que per ara encara és del trust, ha ofert el seus *poulains* a un *promotor* que torna a engegar el carro.

No hi ha com el taller de sastreria LLEONA, 3, per girar vestits i abrics a l'inrevés.

El dia abans del partit amb el «Barcelona», en Zamora va dir a uns plomífers que estava en forma i que de l'únic que s'havia estat durant un mes era de fer excessos,

Es de creure que després d'haver guanyat el *match cumbre* en Zamora es podia permetre alguna expansió.

Però ja es varen veure els efectes al següent partit. Tota aquella gran forma havia desaparegut i li varen encolomar dos gols que ni a l'Oscar el dia de la selecció al camp de Les Corts.

S'atribueix a en Zamora, al moment d'acabar el partit amb el «Sans», la següent declaració:

«Té, tants dies sense ni un gol, tants concursos, tantes primes i medalles, i ara ja en tinc tres en contra! I qui me'ls ha marcat!! L'Arocha, en Creixells i en Besolí. Això és com aquell que es deixa atropellar per un «Ford».»

TRAJOS A PLAÇOS 5 PESSETES SETMANALS
Sastreria SABOYA
Carme, 44, entresol, 2.ª (enfront de l'Hospital)

El flamant president de la Federació Catalana de Boxa està desesperat.

Ara que té els reglaments acabats i aprovats, en voldria fer uns de nous de cap a peus, amb tal de tenir feina i poder dir que en té.

Es un home que li agrada tant treballar i complicar-se els assumptes pel gust de desenredar-los, que ha aconseguit que s'indulti a tothom i així tindrà gent per castigar.

I pensar que això no li dóna cap guany! Ai, Senyor!! Si volgués fer-nos la nostra feina! A nosaltres que ens agrada tan poc treballar!...

LA LOTERIA DE LA SORT

En cada sorteig ve demostrant-se que la fabulosa sort que insistentment segueix afavorint els clients de l'afortunada Administració de Loteries, núm. 12, que don Miquel Valdés té al seu càrrec en la Rambla de les Flors, número 12.

En l'últim sorteig ha expedit la segona sèrie del bitllet número 12,310, agraciat amb el SEGON PREMI de pessetes 70,000; les seves aproximacions i el centenar.

L'Uzcudun ha perdut una altra vegada. Ho sentim per ell i per nosaltres, però ho sentim més per en Sabater Rosich, que ja no sabrà què dir-hi. La demostració està en què així com en fer les informacions dels altres combats ja hi afegia un comentari amb tots els noms de pila i cognoms (cosa que sembla que està de moda entre els crítics (?) de boxa, el dissabte es va limitar a publicar la informació a seques.

Allò que en *Paulino* és el rei i que el robaven, i que s'ho menjaria tot i que els americans... etcètera, etc., on podrà encolomar-ho, en Sabater? Esperem a veure el que fa l'*Hilario* i si en Sabater té una mica més d'experiència.

Sastreria RECASENS
La única que gasta els panyos reglamentaris i garantits per a equips de QUOTA. - 15, Aribau, 15

La Junta del «Barcelona» portava el pla de procurar-se més adhesions i desagravis per en Sami que subscripcions gratuites ha de repartir el *Baúl*.

Entre altres que *sentimos no recordar*, sabem la que en Forns va gestionar de la «Penya Ben Fets». Però aquesta els va fracassar perquè, quan ja tenia convençuts a dos bons senyors de la Junta, aquests varen topar amb què el president no va voler accedir-hi.

Remarquem que aquesta és una de les poques decissions encertades que el president ha tingut en la seva vida. I fem saber que el president de la «Penya Ben Fets» és en Trabal.

Sivis pàcem para bèllum, Sic trànsit glòria mundi, Alea jacta est, Salus pòpuli suprema lex, etcètera, etc., i la metempsícosi dolicocefàlica de les *abracadabrantes elucubraciones*... diuen que varen ésser les paraules amb què va convèncer els seus companys de Junta per no enviar el desagravi i adhesió a en Sami.

COALTAR SAPONINAT és un remei senzill i positiu per a totes les malalties de la pell. Tracteu els eczemes, grans, prurits, etcètera, amb el COALTAR «CASADESUS». Farmàcia: S. Cuixart. Arc Teatre, 21, Barcelona.

En Planas, a Terressa, va fer un partit magnífic...

En Casanovas va fer jugades inverosímils...

En Tonijuan, fet un as...

Pel que es veu, el deixar els colors blau-grana, dóna noves energies.

En Sancho, que se n'ha adonat, diu que es vol oferir al que millor li pagui!

L'Alseda ha tornat a la vida activa federativa, representant a l'«Avant Forpienc».

Pastilles ASPAIME

CUREN RADICALMENT LA TOS
PERQUE COMBATEN LES SEVES CAUSES

Catarros, ronquera, angines, laringitis, bronquitis, tuberculossi pulmonar, asma, i totes les afeccions, en general, de la gola, bronquis i pulmons. — Les Pastilles ASPAIME són les receptades pels metges. Les Pastilles ASPAIME són les preferides pels pacients. Les Pastilles ASPAIME es venen a UNA pesseta la caixa *en les principals farmàcies i drogueries.*

Especialitat farmacèutica del Laboratori SOKÚTARG Muntanya, 79. i Foment, 58. Tel. 564 S. M. — Barcelona

Com l'Alcàntara, es retira al fi de temporada i torna a reaparèixer al començament de la següent...

Amb la sola diferència que no li fan beneficis i en comptes de satisfaccions, guanya mals de cap!

L'Aguirre i algun altre plomífer, per fer la guitza a en Zamora, han fet servir en Puig, l'ex-porter de l'«Espanya», d'heroi de la gesta inversembable.

Però, una volta descoberta la trampa, l'heroi ha quedat convertit en *víctima propiciatoria*...

QUOTES!!!

Consulteu preus, mireu els panyos de les demés cases i després visiteu-me i sense cap dubte us faré l'uniforme.-15, ARIBAU, 15

Malgrat la nota que va publicar la directiva del «Barça», al banquet de desagravi a en Sami, hi varen faltar en Sastre i algun altre.

No ho diem per res, únicament volem que cada cosa resti al seu lloc i la veritat suri.

En Padron és molt probable que no pugui jugar cap més partit de campionat.

Acaba de sofrir una operació delicadíssima i no precisament a l'estómac, i és de témer que trigarà estar restablert del tot i en condicions de tornar a jugar.

L'«Español» no pot estar mai tranquil.

D'aquí al final encara podria succeir que en Zamora agafés el xarampió, en Saprissa el dengue i en Portas agafés manies.

S'ha de pensar sempre que els del «Barça» són els de la condensada.

Quan va començar a córrer el rumor que l'«Español» comprava el «Gràcia», en Sunyol va encarregar a l'Espuña que el proposés per a soci. L'home no es proposava sinó anar a prendre la paraula i a cridar a les Juntes generals. Ara en Sunyol, un cop amb el carnet del club del carrer d'en Tuset, s'ha adonat que els socis del «Gràcia» a les Juntes generals no hi tindran ni veu ni vot, ha cuitat a dir a l'Espuña que l'esborri, que per aquest viatge no es necessitaven alforges. I li ha encarregat a més a més que no digui res a ningú de la planxa.

Serem discrets.

LOTERIA DE LA SORT

La famosa administració número 12, a càrrec d'en Miquel Valdés, Rambla de les Flors, número 12, té a la venda un gran assortit de bitllets per a el sorteig de Nadal.

En confeccionar l'acta del partit, en Torresullastres va sofrir una equivocació i en lloc de Josep Samitier va escriure-hi Josep Sastre.

Un soci, en llegir-ho va entrar emocionat al vestuari dels jugadors, però en veure en Sami equipat, va exclamar:

—Ara sí que no entenc per què l'acta diu Sastre.

Hi hagué un moment de silenci penòs. Catorze cors bategaven a l'hora i ningú no gosava a parlar. En Torresullastres suava regalésia. Per fi amb veu feble digué reculant:

—Em dec haver equivocat! Em dec haver equivocat!

ES MERAVELLOS

El resultat que dóna al reumàtic el gran especific

URO-REUMA

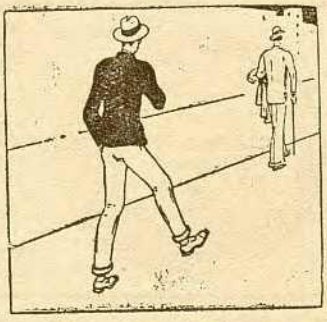
Capsa gran 9 ptes. : Petita 5 ptes.

Venda : Casa Segalà

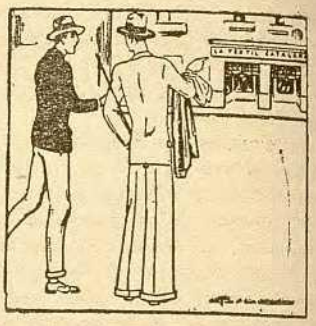
Centres d'específics i farmàcies

—M'han dit que en Sami se'n va a Madrid, com que jo també me'n vaig, m'aniré abans a comprar la roba per un vestit.

—Ep!... jove... què deia vostè d'en Sami i d'un vestit?

—Res, home, que com que en lloc del món venen la roba tan barata i tan bona com en la «Textil Catalana», Plaça de l'Angel, 1, em vull comprar un altre vestit.

La mirada fulminant de l'«hombre-llagosta» l'acompanyà fins a la porta.

〰

En Trabal, emocionat davant de la magnitud d'una jugada no pogué contenir-se i s'alçà.

Un espectador del darrera amb cara de *pocos amigos*, li va dir:

—Psh! *Pollo*! Faci el favor de seure, que jo he pagat per veure el partit!

En Trabal, amantent com una descàrrega elèctrica, es va girar i digué, tallant com un fil-ferro.

—Dispensi, però la cadira que vostè seu és d'arròs.

Dient que el senyor Roura va intervenir en la *contienda*, és necessari que diem que hi va haver mullader?

〰

Quan en Sami va estatuitzar-se catalèpticament al mig del camp, en Sunyol va saltar la barana de la tribuna i corregué a les llotges cridant:

—Què té en Pep? Què té en Pep?

Quan comprengué que no tenia res, se n'entornà al lloc, però pel camí un espectador li demanà:

—Què té en Pep?

—Res, nervis—respongué en Sunyol.

Però una veu vibrant i esquerdada cridà:

—Es l'histèric!

〰

Per una altra personalitat ens assabentàrem que en Sastre està en rebeldia per haver-se negat a jugar amb el segon equip.

I a condició que no ho féssim córrer, ens confessà que probablement se'l castigaria.

Ep! Si no *s'agraviaba*.

L'hora del correu

Crochet.—S'aprofitarà el que es pugui.

Boniato.—Cap molèstia, no, senyor. Els seus escrits no ens molesten mai! Unicament podrien molestar al cove, i el cove és més sofert que en Zamora!!

L. L. S.—Si s'enfada, no en treurà res. Prengui-s'ho amb resignació i pensi que Sòcrates, abans d'arribar a gran home, havia vist rebutjats una pila d'articles a *El Alpha Griega*. Es clar que Sòcrates era un incomprès i vostè és un incomprensiu, però aquesta petita diferència no té cap importància, i sentiríem que a vostè l'arribés a capficar.

Pistraus.—El seu article humorístic ens veiem impossibilitats de publicar-lo si no ens l'envia acompanyat de música d'en Torres Ullastres. Amb l'advertiment que si en Torres Ullastres resultés que sap de solfa, retirem ço que hem dit.

F. R. (Port-Bou).—Si és curt, divertit i intencionat... provi-ho.

Pitarret.—Gràcies, i endavant!

Alàstics-Blaus.—La nostra bondat, amb tot i ésser infinita, no arriba a tant. Demani'ns un fill, la taula del menjador, un pa de quilo o una fotografia d'en Tifeta amb dedicatòria, però no apelli als nostres sentiments humanitaris perquè li publiquem la carta. Pensi que per nosaltres és una carta definitiva que hi perdríem el prestigi. I el prestigi, amic nostre, és una cosa que no es confia ni al guarda-roba!!

J. C. S.—El seu dibuix és una meravella i l'hem posat en un marc. Creiem que serà el *clou* del Saló Sidralista que s'inaugurarà el 31 de febrer de 1926. Ja el convidarem. Si la seva mamà té gust de venir, li enviarem dues invitacions.

Bòlit.—Anirà al Calendari.

Pectoral Ferré Pié

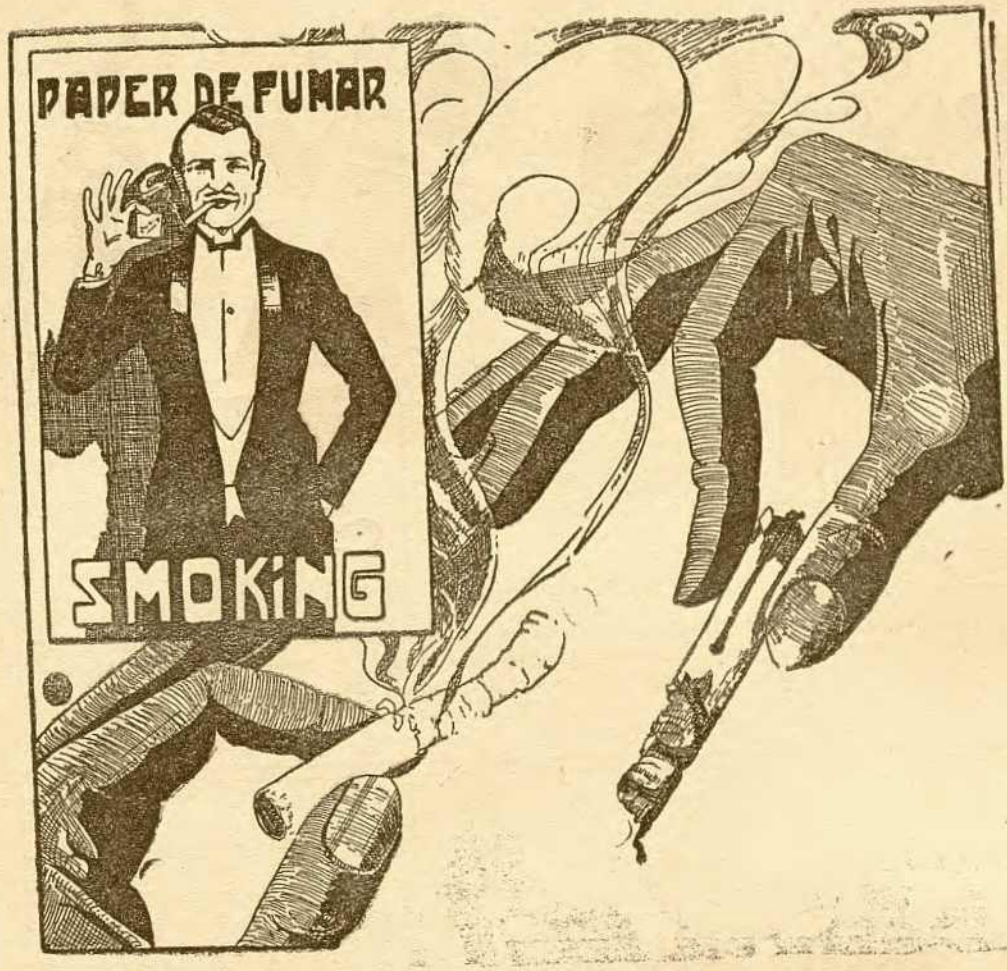

CURA LA TOS, BRONQUITIS, ASMA, RONQUERA, per rebels que sigin. Venda: SEGALÀ i Farmacia FERRÉ PIÉ. Corts, 560 - Barcelona

El veritable equip per QUOTA, complet, us el farà

A. RECASENS :: 15, Aribau, 15

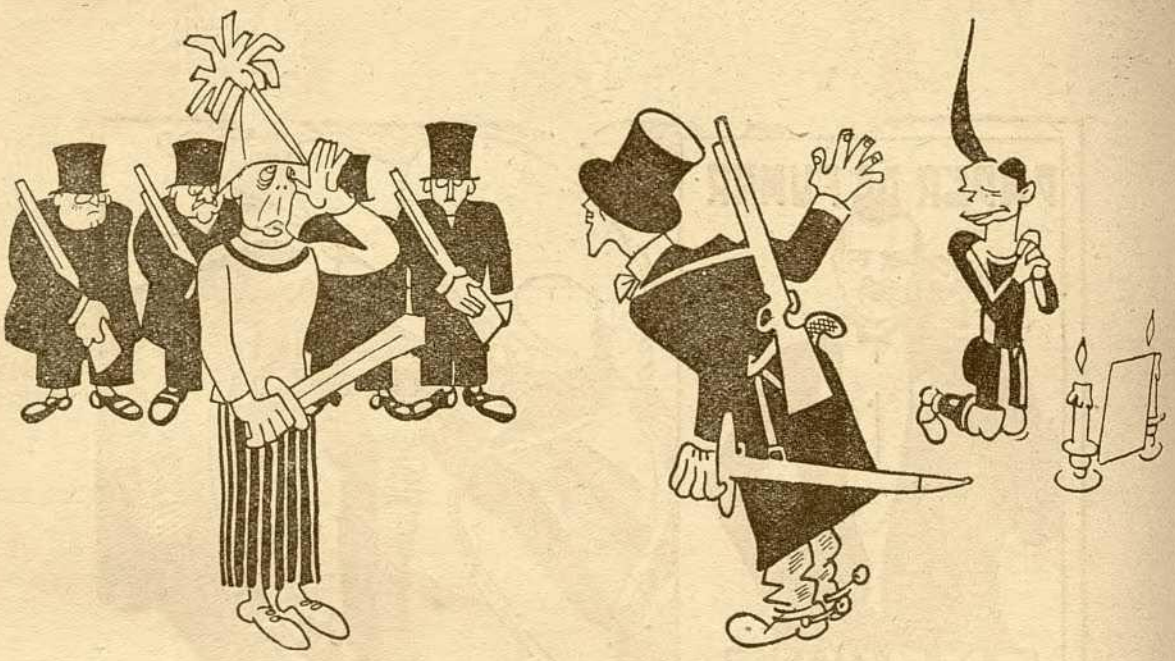
IMP. COSTA: ASALTO, 45. - BARCELONA

Es un inconvenient una cigarreta **que es consumeixi amb rapidesa,** sense donar temps de assaborir-la. Es malgasta el tabac inútilment, les cendres cauen amb facilitat damunt del vestit del fumador, damunt la taula de treball, etc.

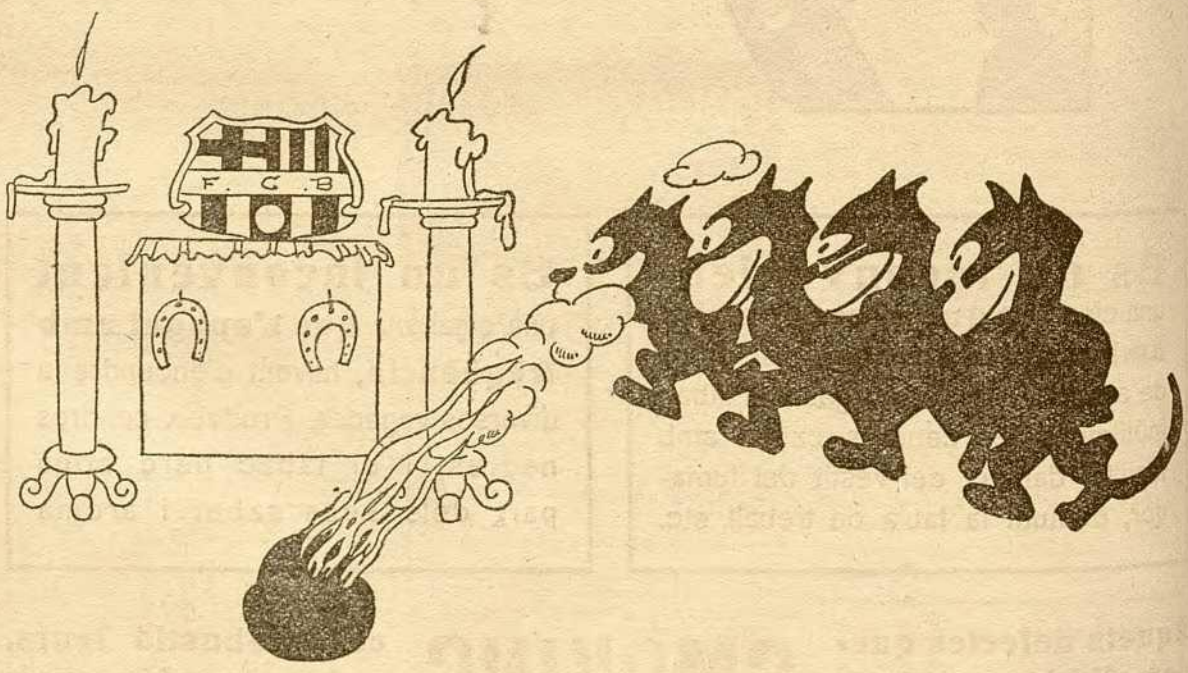
Es un inconvenient una cigarreta **que s'apagui amb freqüència,** havent d'encendre-la diverses vegades. Produeix cendres negres, i el tabac perd bona part dels seus sabor i aroma

Aquets defectes queden eliminats emprant el **paper de fumar** **SMOKING** de **combustió lenta, sabor agradós, molt resistent i fi.** Es per aquestes raons que ha estat el més ben acollit pels fumadors intel·ligents

LA DISCIPLINA BLAU-GRANA

—S'han acabat les contemplacions! D'ara endavant tothom anirà recte! Vagi immediatament, amb el secretari general, l'assessor jurídic, el director de camps, l'escribent major i cent cinquanta empleats, i vegin si amb cent pessetes més el fant content!

ELS QUATRE ESCAMATS

—Són capaços, encara, de reviscolar-se. *Dios no quiera que este año suframos una nueva decepción.*